

DATED
NEWS
DELIVER BY
SATURDAY
OCTOBER 22

LAIKS

WEEKLY NEWS
PERIODICAL
POSTAGE PAID
AT LARGO, FL
AND ADDITIONAL
MAILING OFFICE
(USPS 301-500)
ISSN 1089-8832

"LAIKS" IS PUBLISHED SINCE 1949 // "LAIKS" IZNĀK NO 1949. GADA

Published 48 times per year except the first week of May, the last week in June, the second week in September, the last week in December

Published weekly by: Latvian Newspaper "Laiks", Inc., 114 4th Ave NW, Largo, FL 33770
POSTMASTER: Send address change to: "Laiks", 50 Sternberger Ave Unit 5, Long Branch, NJ 07740
E-mail: LaiksDSR@aol.com

Lasiet tīmeklī!
www.laiks.us

Volume LXVII Nr. 39 (5784)

2016. gada 22. oktobris – 28. oktobris

ILZE GAROZA,
PBLA ģenerālsekretāre

Pasaules Brīvo latviešu apvienība (PBLA), atzīmējot savas darbības 60. gadskārtu, šī gada 5. oktobrī sadarbībā ar Latvijas Zinātņu akadēmiju Rīgā rīkoja konferenci, kurās fokusā bija PBLA ieguldījums Latvijas neatkarības atjaunošanā un stiprināšanā, kā arī PBLA loma nākotnē.

Par PBLA darbības pirmssākumiem un ieguldīto darbu Latvijas neatkarības atjaunošanā konferencē referēja kādreizējie PBLA priekšsēdētāji **Uldis Grava** un **Oļģerts Pavlovskis**, atgādinot klausītājiem par daudzajām politiskajām akcijām, ko PBLA īstenoja septiņdesmitajos un astoņdesmitajos gados Eiropas Drošības un sadarbības apspriedes ietvaros, lai nepieļautu Latvijas okupācijas atzīšanu un aizstāvētu latviešu tautas intereses un neatkarīgās Latvijas ideju pasaulē. Starp daudzajām PBLA aktivitātēm mināma arī Kopenhāģenas tribunāla sarīkošana un atbalsts Baltijas Brīvības un miera kuģim 1985. gadā, atbalsts PBLA Informācijas biroju darbībai un nacionālpolitiskām aktivitātēm Latvijā Trešās Atmodas laikā. Plašāks apskats par PBLA darbību šai periodā izlasāms U. Gravas šovasar izdotajā autobiogrāfijā „Tālumā, bet ne svešumā”, bet par akcijām, kas tikušas īstenotas O. Pavlovskā vadībā, plašāka informācija būs lasāma referātu krājumā, ko plānots sagatavot, balstoties uz PBLA 60. gadskārtas konferences referentu priekšlasījumiem.

PBLA devums Latvijas neatkarības atjaunošanā

Latvijas Trešās Atmodas līderis, Latvijas Tautas frontes priekšsēdētājs **Dainis Ivāns** savā uzrunā raksturoja PBLA kā Latvijas valsts kontinuitātes garantu un kā simbolu, kas vedinājis uz pārliecību,

ka Latvijas tauta var būt brīva. „Ja jūs nebūtu gribējuši un ja jūs nebūtu panākuši, tad nebūtu nedz *Amerikas Balss*, nebūtu okupācijas neatzīšanas fakta, nebūtu arī latviešu tautas organizācijas un gribas atjaunot savu neatkarību,” sacīja D. Ivāns.

To, ka PBLA un Tautas Frontei pēc lielām sākotnējām grūtībām bija izdevies satikties un sadarbīties, Tautas frontes priekšsēdētājs novērtēja kā ārkārtīgi nozīmīgu notikumu arī Baltijas kontekstā. „[Tolaik] Latvija bija visliktākā situācijā – visvairāk sovjetizētā, visvairāk pārkrievojatā, Baltijas kara apgabala stābs ar 200 000 militāro kontingentu. Viss vienās militārajās bazēs. Vidējā darbības rādītāja kodolraķetes. Dubulti čekistu ziņošanas un spiegošanas tīkli, kas uzmanīja katru cilvēku. Un, ja mēs – trimda un Latvijas organizācija – nespētu rast kopīgu valodu, tad Atmoda varēja izgāzties. Un ja būtu izgāzusies Atmoda Latvijā, tad brīva nebūtu ne Lietuva, ne arī Igaunija vai arī mēs būtu kaut kādi satelīti kā Neatkarīgo Valstu Savienība,” norādīja D. Ivāns.

Vērtējot tālāko sadarbību Latvijas atjaunotās neatkarības sākuma gados, kādreizējā PBLA priekšsēdētāja **Vaira Paegle** savā uzrunā sniedza rezervētu novērtējumu par to, cik lielā mērā PBLA un trimdas sabiedrībai izdevies ietekmēt Latvijas politiskos procesus un politisko kultūru. „Daudz kas ir mainījies Latvijas 25 atjaunotās neatkarības gados, taču, [mēs] neesam spējuši izmainīt tās politisko kultūru, kas ar savām 18 valdībām balstās uz savtīgām personīgām un partejiskām interesēm un kavē Latvijas ekonomisko izrāvienu,” sacīja V. Paegle. Raugoties nākotnē, V. Paegle uzskata, ka PBLA izaicinājums ir iejūgt to „politiskās ietekmes enerģiju, kas virmo plašajā Latvijas diasporā”, ieskaitot parakstu vākšanas iespējas internetā, „lai iekustinātu politiskajā ledājā iesaldētās valsts pārvaldes strukturālās reformas, bez kurām Latvija nekad nekļūs par sesto Ziemeļvalsti”. (Pilnu referāta tekstu publicējam mūsu laikraksta nr. 38. – Red.)

PBLA loma nākotnē

Runājot par PBLA lomu nākotnē PBLA dalīborganizāciju

skatījumā, Amerikas latviešu apvienības priekšsēdis **Pēteris Blumbergs** iezīmēja ALAs īpašo devumu PBLA, izceļot to, ka ASV politiskā kultūra veicinājusi aktīvas latviešu kopienas izveidi ASV. P. Blumberga ieskatā, svarīgi arī ir tas, ka amerikāņi, tostarp Amerikas latvieši, spēj nospraust augstus mērķus, kā piemēru minot Latvijas uzņemšanu NATO. Ne mazāk svarīga esot ASV iedzīvotāju turība un ziedošanas kultūra, kā arī ASV loma kā brīvās pasaules līderim, kas var spēlēt nozīmīgu lomu Latvijas drošības aizstāvības labā. Raugoties nākotnē, P. Blumbergs uzskata, ka PBLA jāturpina būt aktīviem Latvijas interešu aizstāvības jomā, kā piemēru minot sankciju lobēšanu pret Krieviju. Viens no PBLA svarīgiem uzde-

vumiem ir ietekmēt Latvijas politiku no ārpusē, sniedzot skatu no malas. Tāpat P. Blumbergs akcentēja PBLA iespēju nākt ar vērtīgām idejām attiecībā uz tās tēlu pasaulē. Vienlaikus organizācijai esot svarīgi sargāt savus līdzekļus, lai tā varētu turpināt darbību nākotnē.

Latviešu apvienības Austrālijā un Jaunzēlandē priekšsēdis **Kristīne Saulīte** uzsvēra, ka PBLA savos 60 darbības gados ir darījusi lielu lobiņu darbu gan mītnes zemēs, gan Latvijā. „Mūsu loma [arī turpmāk] būs uzdrīkstēties runāt par lietām un jautājumiem, kurus citi varbūt neatļaus cīlāt dažādu iemeslu pēc,” skaidroja K. Saulīte. Viņa arī akcentēja, ka PBLA nav politiska partija, bet pārstāv latviešu organizācijas lielākajās pasaules valstīs. Jāatzīmē,

ka Latviešu apvienība Austrālijā un Jaunzēlandē turpina aktīvi darboties latviskās izglītības un kultūras uzturēšanas jomā, bet šogad to vēlas paplašināt arī ekonomiskās sadarbības veicināšanas virzienā, šī gada decembrī rīkojot pirmo Pasaules latviešu ekonomikas un inovāciju forumu ārpus Latvijas – Austrālijā.

Eiropas latviešu apvienības (ELA) priekšsēdis **Kristaps Grasis** kā prioritāros darbības virzienus gan ELA, gan PBLA darbībā izvirzīja latvisko izglītību, kultūru un pilsoniskās līdzdalības veicināšanu. Eiropas latviešu diaspora, K. Graša skaidrojumā, ir „ļoti strauji pieaugošs organisms ne tikai pēdējos 15 gados, bet it sevišķi pēdējos desmit un – jo īpaši – pēdējos piecos gados.” (Turpināts 2. lpp.)

„Drošais tilts” ar stipriem pamatiem

Kā *Laiks* jau vēstīja, ka oktobra sākumā ALAs nozare sadarbībā ar Latvijas Bērnu fondu Rīgā pasniedza stipendijas latviešu bērniem no mazturīgām ģimenēm, audžuģimenēm un bāreņiem. Līdz ar šā gada ziedojumu kopējā palīdzības summa (sākot no 1994. gada) ir sasniegusi gandrīz 3 miljonus dolāru, precīzi – USD 2 949 595.

Astrīda Jansone: „Priecājos, ka Amerikas latvieši vēl arvien tik sirsnīgi rūpējas par Latvijas nākotni. Esmu lepna, ka mani mīļie no Klivlandes arī šogad ziedojuši, un nu Latvijai būs par vienu ārstu, vienu inženieri, vienu datorspeciālistu, vienu sociālo darbinieci un vienu politologu vairāk”.

Attēlā – Latvijas Bērnu fonda un ALAs pārstāvji kopā ar stipendiātiem un ģimenēm // FOTO: Raits Eglītis

Latvian newspaper

LAIKSFrequency: WKLY EXC 1ST WK - MAY; LAST WK - JUN;
2nd WK - SEPT; LAST WK - DEC**Latviešu nedēļas laikraksts**Iznāk sestdienās, 48 reizes gadā
Abonēšanas maksa ASV dolāros: 1 gadam US \$ 149.00;
6 mēn. US \$ 83.00; 3 mēn. US \$ 50.00.Redakcija Rīgā, Ģertrūdes ielā 27, Rīga, LV-1011, Latvija.
Tālr.: +371 67326761, fakss: +371 67326784
e-pasts - redakcija@laiks.us
mājaslapa - www.laiks.usRedaktore: Ligita Kovtuna
mob. tālr.: +371 29439423. e-pasts: ligita@laiks.us**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti LATVIJĀ, maksājumi notiek EURO.**Neizlietotus manuskriptus un fotoattēlus redakcija neuzglabā.
Redakcijai ir tiesības iesūtītos materiālus izmantot arī saīsinātus.
Laikrakstā iespējams, ar autora vārdu vai iniciāļiem
parakstītajos rakstos izteiktās domas ar redakcijas viedokli
par pašu jautājumu var arī nesaskanēt.
Par reklāmas vai sludinājuma saturu atbild reklamdevējs.Administratore ASV: Rasma Adams
114 4th Ave NW, Largo, FL33770
Tālr.: 727 953 6313, fakss: 727 286 8543
e-pasts: rasma@laiks.usKandas ziņas: Mārtiņš Štauers
104-3000 Notre Dame Street, Lachine, QC, H8S 2H1
Tālr.: 514-639-8722, e-pasts: stauvers@yahoo.ca,**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti ASV, maksājumi notiek ASV dolāros.**
Sēru sludinājumus un adresu maiņas sūtiet pēc adreses
50 Sternberger Ave Unit 5, Long Branch, NJ 07740
e-pasts: LaiksDSR@aol.com**LAIKS**50 Sternberger Ave Unit 5,
Long Branch, NJ 07740
laikdsr@aol.com

Lūdzu, maksāt ASV dolāros uz "Laiks" Inc. vārda

Abonējiet laikrakstu LAIKS, neizejot no mājām – lietojiet
www.laiks.us!"LAIKA" abonements maksā: 3 mēnešiem.....ASV \$ 50.00
6 mēnešiem.....ASV \$ 83.00
1 gadam.....ASV \$ 149.00Floridas iedzīvotāju ievēribai! Lūdzu pievienojiet 7% Floridas
nodokli par laikraksta abonēšanu!Gada abonenti saņems bez maksas:
• četrus JAUNO LAIKS pielikumus;Laiks pa gaisa pastu Amerikā
Gadā ASV \$235.00.....6 mēneši \$130.00
Laiks pa gaisa pastu Latvijā
Gadā ASV \$235.00.....6 mēneši \$130.00
Laiks pa gaisa pastu Kanadā
Gadā ASV \$260.00.....6 mēneši \$140.00
Laiks pa gaisa pastu citur ārzemēs
Gadā ASV \$330.00.....6 mēneši \$175.00JAUNO LAIKS abonements četras avīzes
Gadā.....ASV \$20.00
Kanadā gadā.....ASV \$23.00

Ārpus ASV LAIKU var pasūtīt tikai pa gaisa pastu.

Ar šo nosūtu Jums

US \$ _____ par _____ mēn./ _____ gadu

Ja abonementu nevēlaties atjaunot, lūdzu, norādiet iemeslu

Uzvārds, vārds: _____

Adrese: _____

zip: _____

VAI JŪS JAU PASŪTINĀJĀT LAIKU?!VAIRA
PAEGLEVIESTURS
PAEGLE**"Jau pasūtīnājām Laiku nākamajam gadam, jo laikraksts ir kā Lielvārdes josta, kurā katrs varam atrast sev interesējošu stāstu!****Kaut gan tīmeklis sniedz jaunākas ziņas no Latvijas, tikai Laika slejas piedāvā ārzemēs dzīvojošo latviešu aktivitātes, viedokļus un sasniegumus, kas mūs iedvesmo un priecē ar savu dažādību. It sevišķi patīk, ka Laiks uzrunā dažādas paaudzes, kuŗu sadarbība ir atslēga Pasaules latviešu kopienas nākotnei!"****LŪGUMS ATSAUKTIES!**HELGA
MERITS**Jāņa Dāvida stāsts.
Trīs latviešu kareivji, kas devās bēgļos...**1945. gada janvāra sākumā trīs latviešu kaŗavīri atstāja savu vienību vācu armijā un devās uz mazu holandiešu ciematu *De Heurne* Holandes austrumos. Viņi ļoti vāji runāja vāciski, taču kaut kā viņiem tomēr izdevās ciemata iedzīvotājiem likt manīt, ka viņi meklē kādu vietu, lai paslēptos.

Tobrīd viņi ļoti baidījās, ka varētu tikt nosūtīti uz fronti, kur tad būtu jākaŗo pret britiem, amerikāņiem un kanadiešiem. Pirms tam viņi Vācijas lidlaukos bija veikuši remontdarbus, un līdz pat savām bēgļu gaitām frontē vēl nebija bijuši. Savukārt Holandē viņi, iespējams, strādāja motociklu remontdarbnīcās par mehāniķiem.

Viens no kareivjiem – Jānis Dāvids, rakstīja dienasgrāmatu. Viņš ir dzimis 1910. gadā Rīgā. Vācu armijai viņu piespieda pievienoties 1944. gada vasarā, un viņš tika ieskaitīts gaisa izpalīgu vienībā. Šī vienība ar kuģi Rīgas ostu atstāja 1944. gada 24. augustā. Pavisam uz kuģa klāja toreiz bija ap 200 J. Dāvida vienības biedru un arī kaŗa bēgļi. Vispirms viņi devās uz Gottenhāfenu (Gdīņu) un tad tālāk uz Oldenburgu. Holandē viņi, pavisam kopā 25 latvieši, apmetās netālu no Lihten-

vordes (*Lichtenvoorde*), Zieuventas (*Zieuwent*), Varselveldas (*Varsseveld*) un *De Heurnes*. Visi šie ciemati atrodas Holandes un Vācijas robežas tuvumā. Jaunā gada sagaidīšanas svinībās Jānis ar saviem abiem līdzbiedriem vēl bija kopā ar savu vienību, taču jau 1945. gada janvārā pirmajās dienās viņi to atstāja.

Jāņa Dāvida dienasgrāmatas

aparaksts beidzas, kad sākas slēpšanās. Kā gan viņi atrada Holandes lauku saimniecību, kuŗā toreiz apmetās? Un kā gan viņi zināja, ka drīkst uzticēties fermas

īpašnieci un kā gan viņa zināja, ka drīkst uzticēties šiem kareivjiem?

Kareivji tomēr tika nodoti un jau tika vesti uz Vāciju nāvessoda izpildīšanai, taču viņiem izdevās izbēgt. Tas patiesi ir interesants un arī intriģējošs stāsts, taču tas joprojām vēl nav pilnīgi izziņāts. Es patiesi ceru, ka spēšu atrast vēl dažas atbildes par to, kā viss toreiz notika, jo vēlos izveidot dokumentālo filmu par šiem latviešu kareivjiem.

Ar Okupācijas mūzeja palīdzību Rīgā mēs esam atklājuši, ka Jānis Dāvids vēlāk devās atpakaļ uz Rīgu, bet uz kuriem gan devās abi pārējie kareivji? Un vai kāds zina viņu vārdus un viņu dzīvesstāstus?

Vēl tolaik vienību atstāja arī Eduards Nikolajs Porga, kuŗš dzimis 1921. gada 23. martā, viņš pirms kaŗa strādāja par grāmatvedi, kā arī Alfrēds Vilis Kalniņš, kas dzimis 1910. gada 8. maijā, pirms kaŗa strādāja Rīgā par atslēdznieku.

Citi vārdi no J. Dāvida gaisa izpalīgu vienības ir Gridukovs, Alberts Cīrulis, G.Brūss, Kārlis Oitoliuss, Alberts Gulbis, Tērauds, Egle un Lizens.

Es domāju un ceru, ka vēl nav par vēlu, lai varētu uzzīmēt pilnīgu ainu tam, kas toreiz notika, un iegūt atbildes uz jautājumiem, kuŗi vēl ir neskaidri. Ja par kādu no šiem cilvēkiem jums ir kas zināms, tad, lūdzu, dodiet man ziņu.

Helga Merits hmerits@xs4all.nl
Tollensstraat 62
1053 RW Amsterdam
Holland**UZZIŅAI**Helga Merits ir igauņu izcelsmes dokumentālo filmu režisore, dzīvo Nīderlandē. Viņu interesē Baltijas valstu vēsture, tāpēc savās filmās pievēršas II pasaules kaŗam un pēckaŗa gadiem. Viņas iepriekšējo darbu sarakstā ir: "Kallis Paul", "1943. gada klase" (*Class of 1943*) un "Baltijas Universitātes stāsts" (*The Story of the Baltic University*). Šīs filmas tikušas izrādītas Eiropā, Austrālijā, Kanadā un ASV ar lielu piekrišanu. (**Dace Kezbera, Čikāgā, itsdace@gmail.com**)**IZDEVĪGAS CENAS LIDOJUMIEM
UZ LATVIJU UN CITĀM ZEMĒM
AIREX – AVE SOL TRAVEL
A. JANSONS**

820 Loraine Ave, Grosse Pointe, MI 48230

Bezmaksas telefons: Mobilais telefons:

1 (866) 944-1273

1 (201) 944-1273

e-pasts: jansonsa@gmail.com**RigaVen Travel Inc.****"Visa dzīve man viens ceļojums..."
Apceļosim svešas zemes kopā ar Inesi!**Zvaniet – INESE ZAĶIS
Tālr.: 727-623-4666, e-pasts: rigaven@aol.com
6051A Sun Blvd #604, St. Petersburg, Florida 33715

(Turpināts no 1. lpp.)

ILZE GAROZA,
PBLA ģenerālsēkretāre

PBLA atskatās uz paveikto un iezīmē tās lomu nākotnē

PBLA konferences dalībnieki Mazajā ģildē

ELA priekšsēdis centās atspēkot priekšstatu, ka Eiropas latviešu diasporu veido kādi „laimes meklētāji”, kas „skrējuši prom no Latvijas strādāt sliktos darbos”. „Mēs sen atrodamies daudzās Eiropas valstīs darba migrācijas procesā, kur cilvēki ir devušies, izmantojot iespēju, kādu Eiropas Savienība dod. Mēs runājam par daudziem augsti izglītotiem, profesionāliem cilvēkiem, kas ar visām ģimenēm pārcēlušies uz vienu vai otru valsti,” sacīja K. Grasis, piebilstot, ka jaunajai diasporai saite ar Latviju ir liela, arī ģeogrāfisku iemeslu pēc. „PBLA, ja tā vēlas nākotni, ir jāsasniedz šī diaspora, kas ir lielāka nekā trimda jēlka ir bijusi, un neizskatās, ka tā kļūs mazāka.”

Latviešu nacionālās apvienības Kanadā priekšsēdis **Andris Kešteris** uzsvēra, ka tuvākā nākotnē PBLA vajadzētu aktīvāk iesaistīties cīņā pret Krievijas dezinformāciju. Bet ilgtermiņā par lielāko izaicinājumu uzskata jaunatnes un jauniebraucēju iesaisti diasporas latviešu organizāciju dzīvē, no viņiem daudzi šobrīd neesot ieinteresēti sabiedrisko organizāciju dzīvē, un neinteresējoties arī par Latvijas politiku un ikdienas dzīvi.

Krievijas latviešu kongresa priekšsēde **Lauma Vlasova** atzīmē, ka KLK, kas šogad atzīmē 20 darbības gadus, jūtas kā „bāra bērns, kas ir paņemts ģimenē”. „Pirms 20 gadiem mēs organizējāmies un iekļāvāmies PBLA sastāvā uz pilnīgi citiem noteikumiem. Ikviens cita dalībvalsts, kas ir PBLA sastāvā, dod savu pienesumu, lai PBLA varētu pastāvēt un darīt tos darbus, kas visiem ir kopīgi, mēs esam nē-mēji. Līdz šai dienai mēs neko nevaram dot. Par PBLA nākotni, – ja PBLA nebūs, tad nākamajā dienā nebūsim arī mēs. Jo, lai cik

tas jocīgi, pa šiem 20 gadiem mēs nevienam neesam bijuši vajadzīgi,” skaidro L. Vlasova. Turklāt, kā viņa atzīmē, latvieši Krievijā nedzīvo brīvā valstī, līdz ar to KLK dalība politiskos jautājumos nav iespējama. „Mēs nedomājam citādāk, bet mēs to nedrīkstam atļauties pateikt,” piebilst L. Vlasova. Daudzu gadu

garumā PBLA kopā ar LELBĀL apmaksājusi latviešu skolotāju darbu Krievijā, kā arī nodrošinājusi Krievijas latviešiem iespēju piedalīties 3x3 nometnēs. Raugoties nākotnē, KLK priekšsēde novēl: „Lai zeļ un plaukst, jo tad mēs arī kaut kā vēl izdzīvosim!”

Dienvīdamerikas un Karību latviešu apvienības priekšsēde

Renāte Albrehta uzsvē: „PBLA dalīborganizāciju paustais redzējums atspoguļo PBLA būtību.” „Mēs visi esam latvieši, bet katrs savā mītnes zemē tomēr tik ļoti atšķirīgi, ar tik atšķirīgām vajadzībām un iespējām, politisko situāciju utt. Un, ja nebūtu PBLA, kurš gan cits mūs varētu pārstāvēt, piekļauvējot arī pie Latvijas valdības durvīm? PBLA ir mūsu balss, un arī mūsu viedoklis var nokļūt tur, kur tam jānokļūst,” skaidro R. Albrehta. Dienvīdamerikas latviešu apvienības aktivitātes bija jūtamas

Latvijas neatkarības gadus, bet pēc neatkarības atjaunošanas vērojams atslābums. Taču kopš valde darbojas Brazīlijā, uzņemti jauni apgriezieni un DAKLA darbībā jūtama „otrā elpa”. „Ja mums nebūs PBLA atbalsta, ja mēs nespēsim ieinteresēt jaunus mācīties latviešu valodu, braukt uz Latviju, interesēties par vēsturi, kultūru, būt aktīviem mūsu organizācijā, neskatoties uz to, ka Brazīlijā dzīvo tūkstošiem latviešu, tad mums nebūs nākotnes,” skaidro R. Albrehta.

**LAIKA Mākslas kalendārs 2017
ceļā pie Jums!
Pošoties Latvijas simtgadei, šo kalendāru
ar gleznu reprodukcijām veltām mūsu
valsts galvaspilsētai.**

Pasaules vējiem, kas brīžiem nemaz nav silti un labvēlīgi, pakļauts arī mūsu ilgdzīvotājs *Laiks* – drukātās preses lasītāju skaits rūk, līdz ar ko sarūk arī izdošanas budžets. Vairs nevaram atļauties kalendāru saviem abonentiem piesūtīt bez maksas.

Šogad abonentiem kalendārs netiks piesūtīts.

Kalendārus var iegādāties par USD 19,–
plūs pasta izdevumi, rakstot čeku uz

"Laiks" Inc. 114 4th Ave NW, Largo, FL33770

ALISE MEDIŅA. Rīta migla. 2011. gads

VAI VĒLATIES SLUDINĀJUMU KRĀSĀS?

Pastāstiet mums par sevi un savu nodarbošanos!

LAIKA lappusēs varat apsveikt savus draugus un kolēģus!

Laikraksts *Laiks* (pielikums *JAUNO LAIKS*) piedāvā jums iespēju ievietot KRĀSAINU sludinājumu

2016. gada Valsts svētku krāsainajā numurā.

Visi krāsainie sludinājumi tiks ievietoti īpašā lappusē, un sludinājuma cena būs par 30% augstāka.

Lai arī lūdzam KRĀSAINO,

pilnīgi gatavo („Camera Ready”) sludinājumu

līdz **12. novembrim** nosūtīt tieši uz Rīgas redakciju.

Par tehniskiem jautājumiem rakstīt Solvitai – redakcija@laiks.us
Vispār. info: Diāna Simmons Rudzite: e-pasts: LaiksDSR@aol.com.

2017. gada kalendārs: gab. X US \$19,00

Piesūtīšana: ASV – par katru pirmo US \$2,50;
par katru nākamo uz to pašu adresi US \$1,00

Ārpus ASV – par pirmo US \$3,50
par katru nākamo uz to pašu adresi US \$1,50

Kopā..... US \$.....

Vārds, uzvārds

Adrese

Tālr.: E-pasts

ASTRĪDA
JANSONE

Paulu atceros no tiem laikiem, kad vēl dzīvoju Amerikā un darbojos Latviešu studiju centrā Kalamazū, arī Pauls ir savu laika sprīdi tur pavadījis. Latvijā Pauls ir pazīstams kā nedēļlaikraksta *IR* politiskais komentētājs. Autoritāte kā man, tā arī šī nedēļlaikraksta lasītājiem. Kā parasti, *Google* palasu, kas par Paulu vēstīts. Izlasu, ka, piemēram, 1997. gadā žurnāliste Maija Svarinska viņam pajautājusi, ko viņš darītu, ja Latvijā atkal ierīpotu krievu tanki: „Vai brauksi uz Ameriku vai ņemsi plinti rokās?” bija Mai-

tur varētu nākt kaut ko meklēt, tāpēc aizlaidos nakšņot pie radiem. Bet zināju, ka turēšos šeit, cik ilgi vien būs iespējams”.

Paula tēvs dzimis 1938. gadā, mamma – 1939., tātad Pauls no teikti ir diezgan mazu trimdas bērnu bērns un labi ieders manu rakstu seriā. Pats viņš stāsta:

„Es piedzimu 1963. gadā Ohaio štata galvaspilsētā Kolumbusā, jo tēvs tai laikā tur studēja maģistrantūrā. Mana tēva ģimene pēc ierašanās Amerikā tur apmetās. Tā es līdz četrus gadus vecumam nodzīvoju Kolumbusā, tad ģimene

Līdz sestajai klasei gāju arī Bostonas latviešu skolā, tad divus gadus Beverīnas Vasaras vidusskolā. Aktīvi latviešu sabiedrībā iesaistījos pēc tam, kad 1981. gadā biju piedalījies 2x2 nometnē. Tur iepazinājos ar Vairu Viķi Freibergu un Jāni Krēslīņu senioru, tur bija arī vairāki citi interesanti un pazīstami latvieši. Pēc tam sāku dejojot tautasdejas un piedalīties dažādos sarīkojumos un uzvedumos. 1983. gadā bija dziesmu svētki Milvokos, un tajos Andrejs Jansons uzveda mūziklu „*Homo novus*” pēc Anšlava Eglīša ro-

sas un Daces Aperānes mūziklu „Tango Lugāno”, kā arī ar paša un trīs LSC draugu – Elisas Freimanes, Lienas Kalniņas un Nila Muižnieka izveidotu izrādi „Krišjānis Barons”, kam pamatā Ulza Bērziņa tā paša nosaukuma poēma. Biju jau nolēmis atsākt studijas Amerikā, tāpēc rudenī apmeklēju dažus kursus Kolumbijas universitātē. Tomēr Latvijā notika aizraujošas lietas, un es ar Sarmīti Ēlerti sarunāju darbu viņas tolaik vadītajā Latvijas Tautas frontes Preses dienestā. Sākumā bija grūtības ar vīzas

gadā, Niklāvs – 2001. gadā. Ieva jau ir studijas beigusi, viņa izstudēja filozofiju Latvijas Universitātē, bet tagad nodarbojas ar mākslas fotografiju. Viņa strādā organizācijā, kas rīko fotografijas kursus un vasaras skolas. Pati arī fotogrāfē, nesen viņai bija izstāde. Savukārt Miķelis 2015. gadā uzsāka studijas *Warwick* universitātē Anglijā, kur studē politiku, filozofiju un ekonomiku. Niklāvs tikko pabeidza 8. klasi. Pats pa šo laiku esmu bijis klāt nevalstiskās organizācijas *Delna* dibināšanā un vairākus gadus biju tās padomē, tagad gan esmu tur tikai biedrs.”

(*Sabiedrība par atklātību – Delna ir sabiedriskā labuma biedrība, kuŗas darbības mērķis ir veicināt demokrātiskas sabiedrības veidošanos, sekmējot informācijas atklātību un korupcijas novēršanu. 1998. gada 27. augustā Delna tika izveidota kā starptautiskās pretkorupcijas organizācijas Latvijas nodaļa, kas kopā ar 85 citu valstu nodaļām darbojas gan valsts, gan starptautiskā līmenī. – Red.*)

Pauls turpina: „Tagad *Delnā* ir iesaistījušies diezgan daudz jaunu un aktīvu jaunu cilvēku, un mēs, tagad “vecākā paaudzē”, varam amatus vairs neieņemt.

Jā, tagad *Delnā* ir daudz jaunu darbinieku, un es domāju, ka tur viss ir kārtībā. Tad es vēl ap gadsimta miju darbojos komisijās pie *Baltic American Partnership Fund*, ko atbalstīja Sorosa fonds. Viņi atbalstīja Latvijas nevalstiskās organizācijas. Vienu laiku es arī biju Latvijas Žurnālistu asociācijas Ētikas komisijā. Šo organizāciju ir vadījušas Latvijā ļoti pazīstamas un iecienītas žurnālistes – Anda Rožkalne, Inga Sprinģe, Sanita Jemberga, un tagad par vadītāju ievēlēts Ivo Leitāns. Arī šajā organizācijā tagad es esmu tikai biedrs, jo vairāk laika gribu veltīt rakstīšanai. Esmu redīgējis vairākas grāmatas un esmu līdzautors grāmatai “VVF” par Vairu Viķi-Freibergu. Esmu arī lepnis par grāmatu „Diena 15”, kas ir Latvijas atjaunotās neatkarības 15 gadu vēsture caur Dienas pirmajām lappusēm. Tā iznāca 2006. gadā.”

Mana saruna ar Paulu tuvojas beigām. Mēs vel parunājamies par notikumiem politikā Latvijā, Amerikā, gan arī Eiropā, un mēs neesam precīgi. Jautāju, ko Pauls domā par Anglijas *Brexit*, viņš iesmejas tik skaļi, ka man kļūst skaidrs, ka neko labu viņš nedomā. Vēl brīdi pārrunājam politiskos notikumus pasaulē, kas pašlaik nekur nav mums īsti patīkami, un Pauls vēd tikai piemin, ka ir sācis dziedāt kori „*Jubilate*” un cer piedalīties Latvijas Simtgades dziesmu svētkos.

Pēc sarunas ar Paulu man ir atkal skaidrs, ka viņš ir viens no tiem trimdas bērniem, kuŗi Latvijai bija vajadzīgi atjaunotās neatkarības sākuma gados. Viņš ir vajadzīgs tagad un būs Latvijai vajadzīgs un piederīgs vienmēr. Es esmu lepna un priecājos, ka man bijusi izdevība viņu iepazīt.

Trimdas bērnu bērns – Pauls Raudseps

AP Preses centra darbinieks Pauls Raudseps 1990. gada jūlijā

jas jautājums. Pēc britiņa klusuma Pauls atbildējis tā: „Zini, kad tajā augusta dienā man no rīta piezvanīja un pateica, ka ir noticis pučs, es uzreiz sapratu, ka palikšu Latvijā, cik ilgi vien varēšu. Tajā laikā es dzīvoju K. Valdemāra ielā, viesnīcā, un man likās, ka

pārcēlās uz Bostonu, kur es sāku iet skolā. Līdz sestajai klasei gāju priekšpilsētas parastajā skolā, bet no 7. līdz 12. klasei gāju mazā, ļoti vecā privātskolā. Tā bija zēnu skola. Manā klasē bija 57 puīši, kas bija lielākā klase skolas vairāk nekā trīs simt gadu garajā vēsturē.

māna motīviem. Pieteicos piedalīties un sev par lielu pārsteigumu dabūju galveno lomu. Pēc tam piedalījos dažādos teātra uzvedumos Ņujorkā, Bostonā un Torontā. 1987. gadā vienu semestri pavadīju Kalamazū Latviešu studiju centrā kopā ar citiem latviešu studentiem. Īpaši interesants man likās bija Lalitas Muižnieces kurss par latviešu literatūras vēsturi un profesora Leļa kurss par latviešu literatūru.

Pēc Hārvarda universitātes beigšanas 1986. gadā padzīvoju dažādās Amerikas pilsētās un meklēju iespējas nodarboties ar teātri, taču vasarās biju vai nu audzinātājs vai skolotājs latviešu vasaras vidusskolās.

1988. gada vasarā man Ņujorkas Latviešu teātris piedāvāja iespēju piedalīties Anšlava Eglīša lugas „Omartija kundze” izrādē, kuŗā man atkal iedeva galveno lomu. Bija sarunāts ar Latvijas Kultūras ministriju un Kultūras sakaru komiteju, ka šo lugu varēs izrādīt Latvijā. Bija norunāts, ka izrādes būs vairākas, arī ārpus Rīgas, turklāt piemērotās zālēs, lai pēc iespējas vairāk cilvēku to varētu noskatīties. Ņujorkieši negribēja spēlēt tikai izmeklētai publikai. Latvijas puse tam bija piekritusi, bet Ņujorkā nebija, kas nospēlētu vīriešu lomu, un viņi uzaicināja mani.

Tad nu es 1988. gada rudenī pārcēlos uz Ņujorku, visu rudenī bija mēģinājumi, un 1989. gada janvārī ieradāties Latvijā. Izrādes notika VEF Kultūras pilī, Ventspilī, Valkā, Cēsis, Ogrē un Ādažos. Tas bija ļoti aizraujošs piedzīvojums, jo pēc katras izrādes bija tikšanās ar skatītājiem, ļoti sirsniģas, un vienmēr tās beidzās ar lielu dziedāšanu. Tas man bija ļoti spēcīgs pārdzīvojums. 1989. gada maijā atkal biju Latvijā, šoreiz ar Baņutas Rube-

dabūšanu, bet 1990. gada februārī man tas izdevās, un es atkal biju Rīgā un sāku strādāt Tautas frontē. Tur nostrādāju līdz maijam, kad sanāca jaunievēlēta Augstākā Padome. Kopā ar Sarmīti Ēlerti izveidojām Preses centru. Biju klāt 4. maija deklarācijas pieņemšanas brīdī. Tas bija neaizmirstami – viens no mana dzīves spēcīgākajiem pārdzīvojumiem!

1990. gada vasarā radās doma dibināt laikrakstu *Diena*. Rudenī atgriezās Amerikā studēt Indiānas universitātē, taču novembrī atkal biju Rīgā – vadīt apmācības *Dienas* jaunajiem reportieriem, bet 1991. gada pavasarī Sarmīte man piezvanīja un lūdza braukt pa vasaru uz Rīgu. Viņa gaidīja bērnu un gribēja, lai dzemdību un atvaļinājuma laikā viņu aizvietotu *Dienā*, kur viņa bija galvenā redaktora pirmā vietniece. Tā maijā jau atkal biju Rīgā. Augustā – pučs, pēc kuŗa Latvija kļuva pilnīgi neatkarīga. Saprotams, ka es nekur prom vairs negribēju braukt. Te satiku savu sievu Daci Smildziņu, kuŗa pēc izglītības ir teātra zinātniece un kādu laiku *Dienā* vadīja teātra nodaļu, pēc tam bija žurnāla *SestDiena* redaktore. Tagad arī viņa strādā nedēļlaikrakstā *IR* par redaktori. 1992. gadā mums piedzima pirmais bērns – meita Ieva. 1997. un 1998. gadā es pabeidzu studijas ASV un ieguvu maģistra gradu Krievijas vēsturē, bet kopš 2001. gada vadīju *Dienas* komentētāju nodaļu. Diemžēl 2009. gadā zviedru īpašnieki pārdeva *Dienu*, un mēs ar kollegiem nolēmām aiziet, jo negribējām strādāt uzņēmumā, par kuŗu patiesajiem īpašniekiem ir liela neskaidriba. Tagad jau sešus gadus strādāju žurnālā *IR*.

Bez meitas Ievas mums ir arī divi dēli. Miķelis ir dzimis 1995.

Valdis Grēviņš (1895. – 1968.) līdztekus dzejai tulkoja, dramatisēja darbus teātriem, rakstīja publicistiskus rakstus, recenzijas, feļetonus un pagājušā gadsimta 20. – 30. gados bija pazīstams arī ar pseidonīmu Dr. Orientācijs. Tiem, kam līdz šim Valda Grēviņa vārds saistījies galvenokārt ar „Gestas Berlinga” Kavalieru dziesmas vai „Dzelzsgriezēja” tekstiem, ir iespēja tuvāk un dziļāk iepazīt dzejnieka lirisko mantojumu.

Interesenti ASV grāmatu var iegādāties –
Rasma Adams, 114 4th Ave NW,
Largo, FL33770, USA
Cena USD 25,-

Grāmata iznākusi sērijā
Laika grāmata

„Šis ir mans mīļākais grāmatu formāts – mīkstie vāki reljefiem burtiem, viegli tonēts “papīra krāsas” papīrs, atturīgs vāka dizains, kas izmanto tikai fontu un grafisku detaļu saspēli, melnā un sarkanā krāsā (tā pati, starp citu, slēptajā vāka iekšpusē krāsojumā), lappušu griezumam eleganti atkāpies par pusmilimetru no vāku maliņas (vāki atlocītie, kas rada papildu stabilitāti, neradot smagumu un spriedzi, kas neizbēgama cieto vāku gadījumā). (...) Šķirstīt tādu grāmatu nozīmē mesties aizraujošā ceļojumā valodas vēstures dzīlēs.”

Filozofs Ilmārs Šlāpins žurnālā *Rīgas Laiks*

Sanfrancisko Teātra Darbnīcā top jauna izrāde

„Emīls un Berlīnes zēni”

BIRUTA MAGONE

Nākamo izrādi, kuŗa pēc skaita būs jau ceturta, šai samērā jaunajai teātra trupai var ieskaitīt pozitīvā kontā. Radīt aktīvu un nopietnu teātra trupu ir komplīcēts uzdevums, to zina katrs, kuŗš jebkad mēģinājis veidot teātra iestudējumus kādā no latviešu sabiedrības centriem. Kaut kas līdzīgs brīnumam ir teātra trupa, kas dibināta pirms sešiem gadiem un turpina regulāri iestudēt jaunas izrādes. Tas ir sevišķs ieguvums sabiedrībai visādā ziņā: gan kā skatītājiem, gan arī vietējās sabiedrības cilvēkiem kļūstot par aktieriem, dejojājiem, skatuves dekorātoriem un tērpu māksliniekiem.

Parasti iesākums visam ir viena cilvēka ideja, enerģija un talants; tas kā magnēts pievelk tos, kuŗi sevi ietvēr līdzīgu enerģiju – radošo enerģiju. Sanfrancisko Teātra Darbnīcas pamata „būves meistar” jau no tās iesākumiem ir Māra Lewis – režisore. Māras enerģija un iztēle ir kā zelta atslēgu saišķis pie saimnieces jostas. Viņa redz, ievēro, un atvēr tādas slepenas durtiņas cilvēku dvēselēs, kur tiek slēptas smalkas stīgas. Tām pieskaņoties, rodas un veidojas māksla. Tādā veidā darbojoties, Māra Lewis ir spējusi pulcēt ap sevi lojālu aktieru un mākslinieku pulciņu. Aktieris Gints Danne, kuŗš, ir spēlējis lomas krievu TV detektīvos, kā arī latviešu filmā “Sapņu komanda”, pastāvīgi dzīvo Parīzē, taču attālums no Parīzes uz Sanfrancisko nav šķērslis tam, lai Gints ierastos atkal. Viņš pievienosies teātrim, kuŗu viņš uzskata it kā dabiski par savējo. Gints būs aktieris jau trešajā izrādē. Uzticības ziņā savam teātrim līdzīgs ir arī Mārtiņš Zinbergs, kuŗš dzīvo Losandželosā, un ir viens no publikas ļoti augsti vērtētiem aktieriem. Mārtiņš, protams, atkal būs uz skatuves Sanfrancisko.

Izrāde paredzēta 2017. gada 4. martā, bet jau tagad notiek intensīvi mēģinājumi. Tiek iestudēta izrāde pēc Ērika Kestnera (*Erich Kästner*) populārās grāmatas „Emīls un Berlīnes zēni” motīviem. Grāmata sarakstīta 1929. gadā Vācijā, tā ir aizraujoša gan bērniem, gan pieaugušiem, un tāpēc arī Māra Lewis izrādi veido stilā un formā, kas varētu iepriecināt un pārsteigt gan lielus, gan mazus. Kā parasti, režisore iecerējusi bagātināt izrādi ar mūziku un deju iestudējumiem. Es palīdzu režisorai Māru Lewis pastāstīt vairāk par savu radošo ieceri, jo tikai viņa zinās runāt par to, kādus nodomus drīkst atklāt, bet kādi būtu jātur slepenībā līdz pašai izrādei.

Māra Lewis:

„Iecere veidot izrādi bērniem un pieaugušajiem radās pirms pieciem gadiem, pēc mūsu pirmās izrādes – Leldes Stumbres “Plīvurītis ar punktiņiem”, kuŗas sagatavošanas procesā galvenās lomas atveidoja Edgara Kalna ģimenē piedzima meitiņa Amanda. Esmu nodzīvojusi liča apkārtnē 20 gadus, bet neatceros, ka būtu uzvesta kāda izrāde bērniem. Kā lai mēs uzaudzinām teātri un latviešu kultūru mīlošu paaudzi,

1. rindā no kreisās: Karīna Vasiļevska-Das, Gundega Ozola, Laima Kļaviņa. 2. rindā no kreisās: Biruta Magone, Sallija Filitsa. 3. rindā no kreisās: Marta Mannenbacha, Džoanna Pāvuliņa, Māra Lewis, Armīns Staprāns

Bērnu lomu tēlotāji: 1.rindā no kreisās: Amanda Kalns, Aleksandra Das, Adina Mayer, Ričards Dugans. 2.rindā no kreisās: Lote Veilande, Brennan Bezdecheck, Troy Sidlo, Artūrs Scholom. 3.rindā no kreisās: Ellie Mayer, Kelly Melbardis, Armands Kalns, Emily Melbardis, Madara Linde

ja nesākam to darīt jau agrā bērnībā? Tā ideja brieda un brieda kā rauga mīkla – *Sprīdītis? Maija un Paija? Karalis Brusubārda?* Kamēr izvēle apstājās pie *Emīla un Berlīnes zēniem*. Vēl joprojām spilgti atceros kādreizējo Drāmas teātra izrādi ar Edmundu Freibergu galvenajā lomā. Gribējās radīt kaut ko spilgtu, kaut ko atmiņā paliekošu jaunajiem skatītājiem, bet vecāka gadagājuma skatītājs varēs kavēties gan bērnības atmiņās, gan varbūt pat atmiņās par Berlīni vai Vāciju – gandrīz katra latvieša likteņa ceļi ir veduši uz Vāciju.

Šī gada janvārī sāku strādāt: jādabū luga, jāsameklē grāmata, jāizveido Sanfrancisko Teātra Darbnīcas skatuves variants, kas atbilstu mūsu iespējām un skatuvei, jādabū domubiedri, jāsarunā sadarbība ar Ziemeļkalifornijas Latviešu skolu; jāmeklē aktieri, jāsameklē sponsorus un ieteikuma vēstules (diemžēl PBLA, kā arī Latviešu fonds atteica finansiālu atbalstu mūsu iecerai). Jāizstrādā dekorāciju un tērpu koncepti,

INGRĪDA MAZUTE

Tērvetē, Kvebekas provincē, 2016. gadā, no 4. līdz 8. jūlijam pulcējās latviešu “titariņi”. Tā saucam mazos bērnus, kuŗi ir par jaunu, lai piedalītos lielā bērnu nometnē, bet kuŗi varēja baudīt priekus, ko lielā nometnē piedzīvo kopā ar ģimeni.

“Titariņu” tikšanās sākās 2015. gada vasarā, kad Tērvetes lielā mājā sanāca tikai dažas ģimenes un 7 bērni, kuŗi sadraudzējās un pavadīja jauku nedēļu. Gribējām nākotnē dot iespēju arī citiem baudīt tik jauku nedēļu. Tā izziņojām par iespējām, un šogad “titariņu” skaits dubultojuas. Jaukas latviešu ģimenes no Bostonas, Vermontas, Hamiltonas, Toronto, Otavas un *North Bay*, Ontario, sirsniņi iepazīs, dalījās ar savu talantu bērnu nodarbīšanā un pārrunāja mūsu galveno izaicinājumu – kā uzturēt latviešu valo-

du diasporā.

Programma bija izplānota bērniem 3-5 gada vecumā – tādi bija 11. Visās nodarbībās piedalījās arī kāds no bērna vecākiem vai vecvecākiem. Pulciņam klāt nāca pieci bebīši, kuŗi vēroja, kas notiek apkārtnē, kamēr mātes pārrunāja audzināšanas gudrības. Runājām tikai latviski!

Pirmā dienā meklējām paslēptus burtus Tērvetes apkārtnē. Sekoja krāsu parāde varavīksnes dienā, kukaiņu ledus zvejošana pingvīnu dienā. Notika pastaigas, vingrošana, teātris, haizivs izpletņu spēles, makaronu futbols, rotaļas un peldēšana. Raibi rokdarbi tika izveidoti, limēti un krāsoti, un daudz grāmatu izlasīti. Bija reizes, kad vairākiem bērniem uznāca niķis. To atrisinājām ar kopīgu bļaušanas stundu, kur vecāki niķojās līdzī, kamēr

jāmeklē piemērota mūzika, dejas, butaforijas. 1. septembrī iecere bija tik tālu izstrādāta, ka salasījāmies kopā pirmajam mēģinājumam. Man vienmēr ir droša aizmugure – zinu, ka Gints Danne no Parīzes un Mārtiņš Zinbergs no Losandželosas, ja visi striķi trūks, metīs visu pie malas un būs klāt kā sliēcēju glābšanas komanda – nav jau joks sameklēt 17 pieaugušus aktierus un trīs aktierus bērnus, kas tēlotu 26 lomas, un vēl masu skatu aktierus, gan lielus, gan mazus.

Iepriekšējās izrādes izkristalizējušas atbalsta grupu – zinu, ka uz Birutu Magoni (vecmeistars tēlotājmākslā un rakstu darbos), Ilzi Pleišu (izrādes vadīšana), Salliju Filitsu (butaforijas un tērpi) varu paļauties. Tie ir cilvēki, kas dara, – jo vairāk pienākumu viņiem uzdod, jo vairāk izdara (bez čikstēšanas un gaušanās par laika trūkumu un visādiem citādiem *force majeure* apstākļiem). Man patīk strādāt ar cilvēkiem, kuŗiem nav jālūdz palīdzība, bet kuŗi paši piesakās: tāda ir Astrīda Lācītis un šīs sezonas jauniegūvums Džoanna Pāvuliņa. Džoanna ienāca teātrī netišām: satikāmies Latviešu skoliņā, jautāju, vai viņa var nākt palīgā ar bērniem aktieriem, – jā, varot. Tad vēl nebija mātes lomas tēlotājas, to viņa arī varot. Kad radās jautājums par programmām – arī to var un tērpus sameklēt arī. Man šķiet, ja vajadzētu, viņa arī visas 26 lomas nospēlētu. Man patīk atrast jaunus aktierus – tā, lai ir interesanti skatītājiem un pašiem arī. Karīna Vasiļevska-Das mūsu teātrī spēlēs pirmo reizi, un, pretēji iepriekšēdālītajai mātes lomai, viņa iejutīsies Emīla adā.

Turklāt, ļoti priecājos, ka manas trakās dekorāciju idejas īstenot palīdzēs māksliniece Inga Briķe. Mēģinājumi rit pilnā sparā, mazie aktieri gan dejo, gan runā savas rindiņas, gan iejūtas Berlīnes zēnu lomās, lieli aktieri mēģina neatpalikt.”

Parole – Emīls! Uz tikšanos 4. martā plkst. 4 pēcpusdienā, Sanfrancisko Latviešu Draudzes namā.

Latviešu „titariņu” neaizmirstamā tikšanās Tērvetē

bērniem tas likās smieklīgi.

“Titariņi” pievienojās lielās nometnes karogu ceremonijai, tāpat maltītes, dziedāšanas stundās, ballē un ugunsкура vakarā, sniedzot savu priekšnesumu: “Alfa-beta dziesmu” – Aldis Sukse pavadīja ar akordeonu, un bērni dziedāja un tēloja. Vispatīkamākā diena bija tā, kas tika pavadīta pie Gailiņa vasarnīcas pie ūdenskrituma, kur bērni paši sevi nodarbināja stundām, rokot bedres un bradājot pa plašo seklo pludmali.

Nedēļas beigās, kad pirmais “titariņš” brauca prom (*Aleks uz North Bay*), notika liela raudāšana. Bija žēl šķirties, jo jaunas draudzības bija izveidotas. Tiksimies atkal nākošgad. “Titariņi 2017” paredzēti no 10. līdz 15. jūlijam. Vienmēr gaidām jaunus “titariņus”. Tuvāka informācija – sūtiet epastu: valde@tervete.ca

MĀRIS
BRANCIS

Savai jubilejas izstādei septembrī un oktobrī Jelgavas Svētās Trīsvienības baznīcas tornī māksliniece Lolita Zikmane (dz.1941) izvēlējusies pavisam vienkāršu, pat tradicionālu nosaukumu, it kā nebūtu nekādas fantazijas, – „Gleznas”. No citas puses raugoties, te nav nekā lieka, bez jebkāda pompa vai skaļuma. Tāda allaž ir bijusi arī

Latvijas Mākslas akadēmijas Grafikas nodaļa, kuŗu absolvē 1965. gadā ar diplomdarbu oforta tehnikā „Gadalaiki” (vadītājs Arturs Apinis). Tas iegūst izcilu vērtējumu, tiek bieži publicēts, atklājot, ka latviešu grafikā piedzimis spēcīgs, neparasts talants. Poētiskā pasaules uztvere, cieša cilvēka un dabas saistība, izcila dabas formu

tautiskajā grafikas triennālē „Intergrafika” Berlīnē, VDR (1980). Bez grafikas viņa darina arī plakātus, ilustrē grāmatu. Blakus ofortam māksliniece labprāt arī glezno.

2000. gadā daudz kas mainās – Lolitu Zikmani piemeklē inšults. Pēc tā cieš labā puse, taču māksliniece neizsamst, viņa dienu no dienas trenējas, līdz var atkal

Visa pamatā harmonija

iekrāsošanos rudenī, Jelgavas ūdenstorni saules staros, nosūbējušu šķūņa zelmini, vēja trauksmainās nebēdnības kokos un meldrājā, lietus mākoņu sabriešanu padebešos, putnu ceļus debesīs un tepat uz zemes.

Viņas ainavās vai klusajās dabās un retajās figurālajās kompozīcijās, šķiet, nekas īsti nenotiek, liekas, dzīve rit rāmā mierā,

brīdis ir svarīgāks par nemieru uz zemes. Acumirkļi taču stāsta par mūsu dzīvi ne vien kā par ātri skrejošu un zūdošu, bet arī par to, kā īsajā brīsnīnā iezīmējas kas paliekošs, ilglaicīgs, nozīmīgs, tik jāaptver – tas ir brīdis no mūžības. Tikpat lielu vēribu Lolita Zikmane velta detaļām, tās ir rūpīgi izstrādātas. Arī tās nav nejauši izvēlētas, lai

Lolitas Zikmanes izstādes atklāšanā r meitu

viņas māksla – vienkārša, visiem saprotama, reālistiska, bet dziļa – kompozīcijā, tēlu izvēlē un vēstījumā.

Pēc Rīgas Lietišķās mākslas vidusskolas Dekoratīvās tēlniecības nodaļas beigšanas 1959. gadā Lolita Zikmane iestājas

Krasts. 2015

plastikas izjūta un tikpat izcils zīmējums – tas raksturo jaunās mākslinieces rokrakstu. Laika gaitā Lolita Zikmane saņem daudzus starptautiski nozīmīgus apbalvojumus, starp tiem droši vien ievērojamākā ir viena no desmit prēmijām VI starp-

sevi apliecināt māslā, gleznojot nelielus darbus eļļā – ainavas, klusās dabas vai interjerus.

Kā savulaik ofortos, arī gleznās Lolita Zikmane rāda šķietami gluži parastas lietas vai ikdienišķus notikumus: pavasara iestāšanos parkā, koku

Pie vecās ēkas. 2016

kuŗu neizjauc pasaules kņada, negācijas. Māksliniece tik konstatē faktu, ka, lūk, miglainā rītā upēs līci satikušies divi gulbji, sievietē stāv pie vecas kūtiņas vai šķūniņa un ka lietus list pār ābeli un pavisam parasto ainavu. Ar to jubilāre izceļ, ka šis

gan tā var likties.

Lai ko arī gleznotāja attēlotu, dzīvē un māslā viņa meklē harmoniju kā radošas darbības un skaistuma, un arī visas pasaules pamatu. To pastiprina arī ļoti niansēto, jūtīgo toņu maigā saskaņa, miers un garīgums.

INDIANAPOLIS DAUGAVAS VANAGU APVIENĪBAS PIKNIKS UN LATVIEŠU SABIEDRISKĀ CENTRA TALKA

Gadskārtējais Daugavas Vanagu pikniks, t.s. cūku bēres, notika 2016. gada 10. septembrī, Latviešu sabiedriskā centra jaunatvērta paviljonā. Jau trešo gadu DV biedri pulcējās kopā ar LSC darbiniekiem, lai uzpostu centru un pēc tam draudzībā pavadītu pēcpusdieni, baudot garšīgu maltīti.

sanāca krietns apmeklētāju pulciņš – pāri par 70 cilvēku, ieskaitot latviešu skolas bērnus.

Piknika mielastam domāto cūciņu jau no agra rīta sagatavoja un cepināja DV “pavāri” – Māris Kārklīns un Nikolais Kārklīns. Vēlāk viņiem pievienojās griešanas speciālisti, kuŗi cūciņu sadalīja aši un lietpratīgi.

Rutas Kārklīņas vadībā.

Mielasta galdā blakus smaržīgajai cūciņai bija brūni kāpostiņi, apcepti kartupeliši, kreftīgas pupiņas, zaļas salātu lapiņas un saldaiss ēdiens. Nerūka arī “neiztukšojamās” alus un vīna glāzes.

Ēdiena izdalīšanā un viesu apkalpošanā dalību ņēma vairāki jaunākās paaudzes DV biedri, kuŗi ar šo iesaistīšanos centās nopelnīt pielikumu stipendijai Gaŗezera vasaras vidusskolas apmeklēšanai.

Pēc garšīgās maltītes bija patīkami pakavēties, patērzēt ar draugiem un klausīties visiem mīļu latviešu mūziku, par ko gādāja mūžam enerģiskais DV apv. prka. vietnieks Gunārs Kancs.

Ļoti patīkami bija redzēt pavisam jaunus, mazos viesus – skolniekus, kuŗi priecīgā pulciņā smaidošām sejām, pie gaŗa galdā sasēdušies, mielojās ar dažādiem našķiem.

Ceram, ka nākamajā gadā laiks būs labvēlīgāks un redzēsīm vairāk talcinieku, kā arī piknikotāju.

AC

GADSKĀRTĒJAIS DAUGAVAS VANAGU PIKNIKS ST.PĒTERSBERGĀ

Karstā Floridas vasara ir pārciesta! Arī lielais orkāns Matthew mums, laimīgā kārtā, pagāja gaŗām! Tā 8. oktobra rītā piknikotāji bija sabraukuši no malu malām, pat ciemiņi no Latvijas, lai mēs visi kopā iesāktu mūsu rudens sabiedrisko cēlienu. Kad desas bija izceptas, kāposti uzsildīti, mūsu DV apvienības priekšnieks Aivars Pelds atklāja pikniku ar lūgšanu un speciālu ziņojumu: “Šis jau nav tikai pikniks, jo Daumantam Vikam tieši šodien ir dzimšanas diena.” Tad parkā vareni skanēja latviskais apsveikums – “Daudz baltu dieniņu” Pēterā Ozola ģitāras pavadījumā.

Izrādījās, ka viņš nav vienīgais gavilnieks. Mūsu vidū bija Aina un Anita, kuŗām bija vārda dienas. Tā mums atkal bija labs iemesls arī viņām nodziedāt laimes vēlējumus.

Mācītājs A. Pelds paziņoja par

pienākušo ziņu, ka Latvijas valdība beidzot ir piešķirusi Okupācijas mūzejam atļauju turpināt nama pārbūves darbus, un tiem jābūt pabeigtiem pirms svinam Latvijas 100 gadu proklamācijas dienu. Šo labo ziņu saņēmām ar skaļiem aplausiem!

Tad mācītājs ar lielu sajūsmu visus aicināja uz 18. novembra sarīkojumu, kuŗā Līga Ejupe, ALAs kultūras nodaļas vadītāja, teiks svētķu runu “Kā jūs svinēsiet Latvijai 100 gadus?” Līga ir ļoti spējīga referente, liela patriote ar lielu latvisku darbu vēsturi, un mēs būsīm priecīgi viņu sagaidīt.

Liekas, ka šī diena iesākās visiem ar priecīgu prātu, beidzās ar jauki pavadītu laiku, par ko pateicamies Floridas DV apvienībai. Ceram, ka šis skaistais gadskārtējais pasākums atkārtosies vēl daudzus gadus.

IRĒNE EZERIŅŠ

Mazie piknikotāji

Kaut rīta lietus un vēja brāzmas atbaidīja daļu talkas dalībnieku, pēcpusdienā pat saulīte brīžiem pasmaidīja gar tumšo mākoņa maliņu un

Par garšīgām piedevām maltītei gādāja čaklās darbinieces – Rasma Kancs, Nora Ceriņa un Molly Giles – savas lietpratīgās DV saimniecības vadītājas

PAUL GOBLE

Punished Peoples Fight Putin's War on History with Monuments to Their Deportations

Stanton, October 9 – A new book documents the way that the peoples whom Stalin deported are seeking to preserve the memory of that crime by erecting monuments in the face of Vladimir Putin's effort to kill such recollections via a new crime for which the author Pavel Polyan suggests a neologism, "istoriomor" – or a war on history for current purposes.

Today, the Polit.ru portal publishes a chapter of this book, *Istoriomor, or The Drilling into the Brain of Memory: Battles for the Truth about the GULAG, Deportations, the War and the Holocaust* (in Russian; Moscow: AST, 2016, 624 pp.; ISBN: 978-5-17-098145-8) by geographer

and historian Pavel Polyan.

"Istoriomor," Polyan argues, is a necessary "neologism and metaphor" to cover "the triumph of politicized mythology and anti-historicism over what is really history and memory." It involves making certain themes and sources taboo, falsifying and mythologizing events, and both denial of the obvious and relativism about anything negative.

In the chapter Polit.ru posts today, he discusses the ways in which those who were deported in Stalin's time have sought to recover their past in various ways. (Other chapters cover World War II, individual heroes in the struggle in the defense of

historical memory, and Holocaust deniers).

The deportation of peoples either whole or in part remains one of the most contentious issues in Russian historiography, Polyan argues. While it was not always a death sentence for those involved, "you wouldn't call deportation one of the easier forms of repression." And he discusses its extra-judicial character and its treatment of entire peoples as collectively guilty.

According to Polyan, ten peoples were deported *en masse* with seven of them – the Germans, the Karachays, the Kalmyks, the Ingush, the Chechens, the Balkars, and the Crimean Tatars – losing their

ethnic territory as a result. Three others – the Finns, the Koreans and the Meskhetian Turks – did not have such structures to lose.

In addition to these, many other peoples were deported in part, including most prominently portions of the three Baltic republics following their annexation, Ukrainians, Belarussians and Moldavians.

Most of the 7,000-word chapter is devoted to descriptions of the efforts of these peoples to memorialize their past in monuments and museums and the absence of any effort by Moscow to help them, or to recognize in some way the victims of this mass crime against humanity.

Much of the activity by these groups took place in the 1990s, he reports, but there has been "an interesting new 'trend' in the North Caucasus" where many peoples are memorializing Nikita Khrushchev out of a naïve belief that he was not implicated in Stalin's crimes and in fact helped to overcome them.

But the most important trend if one can call it that, Polyan continues, is "the complete absence of the federal center in any undertaking in this process." The Russian government in Moscow has done nothing to help and has often gotten in the way, itself the clearest possible case of the phenomenon of "istoriomor" one can think of.

VIEDOKLIS

BY INARA MANTENIEKS

Clinton, Trump and Latvia

For those American Latvians undecided on who to vote for in November, or who want to vote for Trump, this may be a good time to take a look at both Clinton's and Trump's records when it comes to dealing with Latvia.

Let's start with Hillary Clinton.

In 1994 First Lady Hillary Clinton, with her husband Bill, visited Riga where she met with several Latvian notables, among them doctors. After the visit, Irma Kalnina, head of a humanitarian group, called the Latvian Renaissance Association providing medicine and medical equipment to Latvia, sent a letter to Hillary's Chief of Staff from the Latvian Association of Pediatric Infectious Diseases explaining Latvia's medical needs. Hillary was interested, and within months she brought about a \$1 million US AID Joint Hospital Partnership between American hospitals in St. Louis and Latvian hospitals in Riga. To announce this accomplishment she hosted a White House ceremony on June 28, 1995. Over 100 leading Baltic Americans attended, including Latvian Renaissance Association president Irma Kalnina, Latvia's First Lady Aina Ulmane and Dr. Peteris Apinis, Latvian Minister of Health.

Bill Clinton's foreign policy team worked with Latvia, and many of them are on Hillary's foreign policy team today, all NATO supporters. While a New York senator Hillary steadfastly maintained contact with Latvia.

In 2011 as Secretary of State she wrote to Ojars Kalnins, Chairman of the Latvian

Foreign Affairs Committee, thanking him for taking part in a visit to the US. "The United States values its partnership with Latvia, and I remain grateful for your continued efforts to strengthen our countries' close cooperation." As she had praised Latvia's bakers for their rye bread during her 1994 visit to Latvia, Kalnins presented her with an official loaf. She wrote, "I would also like to thank you for the delicious rye bread, which is always such a treat to receive. Your thoughtful gift will serve as a warm reminder of the enduring friendship between Latvia and the United States."

Also in 2011 Secretary of State Clinton sent newly elected Latvian Foreign Minister Edgars Rinkevics best wishes and assurances the US remained a trusted partner who could always be relied on. Clinton wrote of the US's appreciation for the strategic partnership between Latvia and the US along with both countries' participation in NATO's mission to Afghanistan. She further stressed the US's determination to strengthen the already strong economic ties and good will between the two allies.

In 2012 the Baltic American Freedom League presented Hillary with a Freedom Award. Honored by this award, Clinton wrote to the League's president Imants Leits to say the Baltic nations and the US had a long standing tradition of mutual support. She pointed out the US had never accepted the Soviet Union's illegal occupation of the Baltics and guaranteed future support to ensure safety and freedom in the

region.

In June 2012, Secretary of State Clinton visited Riga and met with Latvia's president Berzins, prime minister Dombrovskis and foreign minister Rinkevics. At the Maza Guild, they signed a memorandum for a Fulbright exchange program between the two countries. She also attended a ceremony renaming a street by the US embassy to Sumner Wells street (*Samnera Velsa iela*). In 1940 US Under-secretary of State Sumner Wells announced the US did not acknowledge the incorporation of the Baltic states into the Soviet Union. This later became the Wells' declaration and was used as a basis for the US's long held stance of not recognizing the Soviet Union's seizure of the Baltic states. Eventually more than 50 nations followed the US's lead.

In November, 2012 Latvia's Academy of Science bestowed Clinton, with its prestigious Cicerons award for the many ways she has supported Latvia such as with education projects. Latvia's president, Vaira Vike-Freiberga has also received this award.

On September 23, 2014 Clinton received one of Latvia's highest honors, the Honorary Order of the Three Stars. Latvian President Berzins presented it to her while attending a meeting of the United Nations. Clinton offered thanks and support stressing the US was committed to ensure peace and security remained in the Baltic region.

What about Trump's record on Latvia? As he has not been a politician until recently, he has

not done anything for Latvia, but his records reveal he has not done much for any charity or cause over the years despite his supposed great wealth. He is not interested in helping others even if he can. What we do now know, because Trump has told us, is his expressed admiration for Putin, Latvia's nemesis, whom he described as a strong and good leader. He has also made it clear the US would not feel obligated to help countries like Latvia unless they pay up.

While Hillary was arranging financial help for Latvian hospitals in 1995, Trump went bankrupt from his business dealings in a huge way, losing nearly one billion dollars. He then manipulated tax loops so that he legally did not pay federal taxes for 18 years. Such actions do not bespeak of a man of high morals, principles, wisdom or empathy, characteristics desired in a strong leader.

During the 1995 White House ceremony celebrating the US's pledge to send one million dollars to Latvian hospitals, Hillary Clinton said the following:

"As citizens of our country, which is the longest living democracy, we can, through partnerships such as these, help countries whose peoples have made great sacrifices in their own struggles for democracy... The United States, now more than ever, bears a special responsibility for reaching out and assisting those brave people in nations throughout the world that are struggling to create their own democratic countries, their own market systems.... Partnerships such as this are a testimony to the way in which the United States can provide a

helping hand, not a hand out, to its partners, allies, and friends around the world in countries such as Latvia."

Judging by Trump's past track record, it is doubtful he would share these sentiments.

How sad to think that where Hillary Clinton reached out to help a fledgling democratic country like Latvia when it was first struggling to create anew its own market systems, voting in Trump as US President may very well spell the end of a small democratic nation like Latvia. Nothing Trump has said has assured Latvia he would protect them against his "friend" Putin should Putin decide to retake all three Baltic countries in the near future. On the contrary, Trump has made it clear Latvia and all the other NATO countries must pay to get help from America. Specifically all NATO countries must pay 2% of their GDP. To date only about 5 out of 28 countries pay the 2%. Latvia is not one of them, paying 1.5%. And let's not forget Trump endorsed Putin's annexation of Crimea. If he is fine with Crimea's annexation, he will be fine with Latvia's as well. With Trump at the helm in America, things don't look good for countries like Latvia.

And personally, I don't think junk-food Trump will ever come to appreciate the goodness of Latvian rye bread.

Given all Hillary Clinton has done for Latvia, having been a loyal staunch supporter for decades, it is she who has earned our vote. A vote for Trump is a kick in Latvia's gut.

Food for thought as you head for the polls in November.

„Šachs un zinātne ir mana pasaule, kurai esmu piederīga”

Starptautiskā lielmeistare, Latvijas finanču ministre Dana Reizniece-Ozola intervijā Pēterim Karlsonam

Nesen Azerbaidžānas galvaspilsētā Baku risinājās 42. pasaules Šacha olimpiāda, kurā piedalījās Latvijas vīriešu un sieviešu komanda, izcīnot attiecīgi 17. un 44. vietu. Par spraigajām sacensībām un par citiem ar intelektuālo spēli saistītiem jautājumiem lūdzu pastāstīt mūsu dāmu komandas pirmā galdiņa spēlētāju Danu Reizniece-Ozolu.

42. Šacha olimpiādā Baku mūsu dāmu komandai negaidīti zema vieta – tika gūtas 5 uzvaras, 2 neizšķirti, 4 zaudējumi. No sākuma bija trīs uzvaras pēc kārtas un augsta vieta, vēlāk neveicās. Pēdējā kārtā zaudējums potenciāli vajākam vienībai – Ekvadorai (1,5:2,5) – bija īpaši sāpīgs. Uzvaras gadījumā komanda paceltos padsmīt vietas uz augšu. Jūsu rezultāts komandā – viens no labākajiem – 6 punkti no 10, – 5 uzvaras, 2 neizšķirti un 3 zaudējumi. Vai komanda varēja izcīnīt augstāku vietu?

Latvijas vienībā spēlēja Laura Rogule, Ilze Bērziņa, Inguna Erneste, Elīna Otikova un es. Tiesa, šis ir mūsu sieviešu šacha izlases pēdējā laika neveiksmīgākais starts olimpiādā, kaut arī kopumā individuāli atzinīgi vērtējams Ilzes Bērziņas (7,5 punkti no 10), Lauras Rogules (6 punkti no 10) un arī mans rezultāts. Šacha olimpiādām raksturīga iezīme, ka ļoti svarīgi ir labi nospēlēt pēdējās divās kārtās, jo tad izšķiras vietu sadalījums. Mums tās bija neveiksmīgas – zaudējumi Austrijai un Ekvadorai ar 1,5:2,5. Pietrūka fiziskās un emocionālās izturības. Sieviešu šachā Latvijā šobrīd izsīkst rezerves. Nepieciešams būtu dažu gadu laikā Latvijas izlasi papildināt ar vismaz divām jaunām, labām šachistēm. Elinai Otikovai šī bija debija tik augsta līmeņa turnīrā, vēl nepieciešams krāt pieredzi, lai viņa varētu būt labs atbalsts pamatsastāvam.

Jūsu uzvara pār pasaules čempioni ķīnieši radīja lielu sensāciju un lika Latvijas un jūsu vārdam izskanēt tālu pasaulē. Kā izdevās to izdarīt?

Šachs nav tikai sauss aprēķins vai spēka spēle – rezultāts nereti ir atkarīgs tieši no emocionālā noskaņojuma. Olimpiādās vienmēr jūtu īpašu pacilitāti, jo papildu motivāciju rada atbildība, ka pārstāvu valsti. Šogad arī nopietni gatavojāmies – organizējam šacha nometnes, paplašinājām atklātņu repertuāru un stiprinājām komandas garu. Turnīrs iesākās veiksmīgi, un tas deva pārlicību, ka ar pasaules čempioni varu cīnīties līdzvērtīgi. Priecājos, ka uzvara deva iespēju Latvijas vārdam plaši izskanēt pasaulē, apliecinot, ka esam dinamisku, gudru cilvēku valsts.

Vai Baku olimpiādā vēl kādā dāmu komandā spēlēja augsta valsts ierēdne?

Ari Lietuvas izlasi pārstāvēja politiķe, mana pastāvīgā cīņubiedre – Seima deputāte, lielmeistare Viktorija Čmilite. Tomēr domāju, ka lielāku uzmanību vērts pievērst jaunajai filmu zvaigznei, Ugandas komandas ceturtā gal-

diņa spēlētājai Phionai Mutesi – viņa ir jaunās Holivudas filmas *Queen of Katwe* varones prototips. Ar interesi gaidu šo viņas stāstu, kā šachs dod cerības un iespējas.

Kādas ir jūsu iecienītākās atklātnes, spēlējot ar baltajām un melnajām figūrām?

Kopš agras bērnības, spēlējot ar baltajām figūrām, esmu uzticīga Angļu atklātnei, savukārt ar melnajām figūrām, atkarībā no pretinieka spēles, izvēlos Ufim-

Dana Reizniece-Ozola šacha cīņu virpulī

ceva aizsardzību, Sicīliešu aizsardzību vai Vecindiešu aizsardzību.

Ja kādā turnīrā jūs zaudējat pretiniecei un nākamajās sacensībās atkal jāspēlē ar viņu, vai viegli pārvarat psiholoģisko barjēru jeb arī neveiksme jūs nekādi neietekmē?

Man patīk šachā spēlēt ar cilvēku, nespēju no tā distancēties. Līdz ar to, protams, iepriekšējais rezultāts ietekmē noskaņošanu, dažkārt tieši radot vajadzīgo nīknumiņu. Ir gan arī neērti pretinieki, ar kuriem īpaši nepatīkami spēlēt neatkarīgi no viņu objektīvās meistarības.

Kuņas ir jūsu šacha autoritātes Latvijā un pasaulē un ko jūs esat mācījusies no viņām?

Latvijas šachisti kopumā, domāju, pārstāv romantisko šacha skolu, ko ar savu talantu nodibinājis un nostiprinājis ekstravagantais šacha burvis Michails Tāls. No viņa partijām visi esam mācījušies un guvuši iedvesmu. Romantiķu pulkam pieskaitāms vīriešu izlases līderis Aleksejs Širovs, kurū mēdz dēvēt par “spridzekli” (*fire on board*), viņš arī olimpiādā demonstrēja izcilu spēli. Mums patīk spēlēt dinamisku, dzīvu, rotaļīgu šachu. Tāds ir arī šībrīža pasaules čempions, norvēģu šacha brīnumbērns Magnuss Karlsens.

Kāda ir jūsu attieksme pret šacha ātrspēli? Vai tā palīdz paaugstināt meistarību vai tomēr ne? Vairāki ievērojami meistari izteikušies negatīvi par ātrspēli.

Tikai ar ātrspēli meistarību paaugstināt nevar, bet prasmju paaugstināšanas nolūkā ir pat ieteicams spēlēt „ātro šachu”, jo tādējādi mēs attīstām reakciju un izmēģinām jaunus atklātņu variantus. Turklāt šobrīd, kad maz laika nopietniem šacha turnīriem, nedēļas nogāļu ātrspēles

turnīri palīdz uzturēt šachistisko formu.

Cik lielā mērā dators var palīdzēt atklātņu variantu izpētē? Pēc apmēram cik gājieniem šachistam pašam jāliet savs prāts un izdoma?

Dators šobrīd ir neaizstājams, lai sagatavotos partijām ar pretinieku. Datu bazēs pieejamas visas partijas, kas spēlētas oficiālos turnīros. Līdz ar to milzīgs teorijas sagatavošanas darbs notiek jau pirms partijas. Praktisku

dvēsele. Pateicoties Ozoliņam, nākamgad Latvijā tiks organizētas Eiropas sieviešu meistarsacīkstes, 2018. gadā – Eiropas jauniešu meistarsacīkstes, Rīgas Šacha federācijas vadītājs Alberts Cimiņš ik nedēļu organizē amatierturnīrus.

Kādas īpašības nepieciešamas, lai kļūtu par labu šachistu?

Augsta līmeņa šachistu veido vispirms milzīga darbaspēja un pašdisciplīna, taču kļūšanai par lielmeistaru nepieciešams arī Dieva dots talants. Esmu bieži jautājusi sev: vai tādas īpašības kā stratēģiskā domāšana, spēja jebkurā dzīves nozarē pārredzēt spēles laukumu un ielānot vairākus gājienus uz priekšu ir priekšnoteikumi, lai kļūtu par labu šachistu, vai arī notiek otrādi – šachs cilvēkā izveido un attīsta šīs prasmes? Un nosliecos drīzāk par labu otrajam variantam. Ne velti dažas valstis šachs ieviests par obligātu mācību priekšmetu vispārējā izglītībā. Arī manā Kuldīgā šachs ir mācīts bērnudārzos un dažās skolās.

Jūs uz sacensību esot uzicinājis Krievijas lielmeistars Jevgeņijs Sveņņikovs. Vai iepriekš esat spēlējusi kādu partiju ar šachistu vīrieti?

Nopietnas partijas ar vīriešiem līdz šim neesmu spēlējusi, tāpēc būs ļoti interesanti mēroties spēkiem ar leģendāro teorētiku Jevgeņiju Sveņņikovu.

Vai iespējams salīdzināt vīrieša šachista un sievietes šachistes spēles spēku?

Kaut šachs nav fizisks sporta veids, kur būtu acīmredzamas vīriešu spēka priekšrocības, tomēr arī šachu vīrieši spēlē spēcīgāk. Domāju, tas skaidrojams ar to, ka vīrieši daudz azartiskāk spēlē nodoties vienai nodarbei, distancējoties no visa cita. Sieviete, kas ilgstoši spējušas līdzvērtīgi cīnīties ar vīriešiem, nav daudz. Varu minēt ungārieti Judīti Polgari, arī šībrīža pasaules čempioni ķīnieši Hou Jifaņu. Vīrišķīga spēles stila pārstāve bija gruziņiete Maija Čiburdanidze.

Vai piekritat apgalvojumam, ka, spēlējot šachu, vajag noteikti nodarboties ar fiziskajiem sporta veidiem, lai būtu labā formā? Savulaik mūsu izcilais šachists Jānis Klovāns uz turnīriem ārzemēs nēma līdzīgu sporta piederumus, piedalījās garos pārgājienos. Jūs spēlējāt tenisu, esot kāpusi Ķīnas mūri... Redzēju jūs televīzijas pārraidē, sportojot par paraugu citiem.

Lai labi spēlētu šachu, jābūt teicamā fiziskā formā. Domāju, ka mums Baku Olimpiādā pietrūka fiziskā spēka, tas jātrenē vairāk. Mans pirmais fiziskās skolotājs teica – ja tu gribi būt pasaules čempione, tev jānodarbojas ar sportu. Gariju Kasparovu skolotājs ieteica par paraugu, arī šībrīža pasaules čempions Magnuss Karlsens ir īsts kājbumbas meistars. Es šobrīd esmu aizrūsvies ar karsto jogu un velosipēdu.

Kā jūs spējat apvienot šachu ar darbu valsts pārvaldē un zinātnisko darbību? Turklāt

jums ir kupla ģimene. Jūs spēlējāt šachu vēl arī divos Vācijas klubos.

Tā ir mana pasaule. Cilvēks ir sociāla būtne, mums gribas un ir svarīgi būt piederīgiem kādai grupai, kādai sabiedrībai. Šachs ir viena no pasaulēm, kam jūtos piederīga un kurā varu paslēpties no šīs sabiedrības, ja šeit kaut kā kļūst par daudz. Šacha spēlēšana ir veids, kā es sevi uzturu formā, jo šachs kā jebkurš sporta veids ir ļoti greizsirdīgs un egoistisks – prasa daudz laika un enerģijas. Kopš 1999. gada spēlēju Vācijas klubā. Un no septembra līdz aprīlim dažas reizes mēnesī braucu turp. Šachs ir labs prāta treniņš un meditācijas forma. Lai gan tā ir intensīva prāta darbināšana, tomēr var atslēgties no tā, ko dari šobrīd. Šachs sniedz arī intensīvas emocijas – zaudējuma rūgtums, vilšanās un uzvaras prieks, kas ir tik sāpīgs kā nekur citur.

Kādas ir jūsu intereses ārpus šacha, zinātnes un valsts darba?

Man patīk lidot uz Vāciju, kad pa ceļam varu beidzot palasīt kādu grāmatu, jo mājās, vakarā no darba pārņakušai, nav spēka pāršķirt vairāk par vienu lappusi. Lasu gan populārzinātniskos darbus, gan dailliteratūru. Lasu par ģeopolitiku, kā veidojās islāma valsts. Kinomākslā man patīk Ņikita Mihalkovs. Gandrīz pusgadsimtu veco filmu „Grieķis Zorba” ar Entoniju Kvinu esmu skatījusies neskaitāmas reizes un joprojām skatos atkal. Gleznībā jūsmoju par franču impresionistiem. Būdamā ārzemēs lielpilsētās, vienmēr iegriežos turienes Nacionālās mākslas galerijā.

Paldies par ļoti interesantu sarunu! Lai jums labi veicas valsts darbā un lai ir jaunas uzvaras uz melnbaltajiem laucīņiem!

UZZIŅAI

Dana Reizniece-Ozola dzimusi un augusi Kuldīgā. Mācījusies Kuldīgas 2. vidusskolā, pēc tam Viļa Plūdoņa Kuldīgas ģimnazijā, kur ieguvusi vidējo izglītību. Pēc vidusskolas beigšanas studējusi Ventspils Augstskolā, kur 2004. gadā ieguvusi tulku un tulkošanas profesionālo kvalifikāciju un 2008. gadā profesionālo maģistra gradu tulkošanā un terminoloģijā. Juridiskajā kolledžā apguvusi tiesību zinātnes. 2013. gadā ieguvusi profesionālo maģistra gradu uzņēmējdarbības vadībā (*Executive Master of Business Administration*) Starptautiskajā kosmosa universitātē (*International Space University*) Francijā. Skolas gados nopietni pievērsusies šacham, kur sasniegusi ievērojamus panākumus. 2001. gadā kļuvusi par starptautisko lielmeistari. Pārvalda piecas svešvalodas: angļu, krievu, vācu; pamatprasmes franču un spaņu valodā.

Ventspils domē bijusi Investīciju nodaļas vadītāja, vēlāk vadījusi Ventspils Augsto tehnoloģiju parku. Bijusi Latvijas ekonomikas ministre, šobrīd ir Latvijas finanču ministre.

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 9. lpp.)

Latvijā apvienojas bēgļu ģimene no Afganistānas

Lidostā Rīga 17. oktobrī emocionālā gaisotnē bēgļu ģimene no Afganistānas atkal satika savus vecākos bērnus. Pēc pusotra gada atšķirtības visi četri bērni beidzot būs kopā ar savu mammu. Bērnu mamma Koči rokas koši krāsotas ar hennu. Tāpat izkrāsotas viņas meitas un draugu bērnu rokas. Ar persiešu valodas tulka palīdzību viņa paskaidro, ka šādi Afganistānā izrāda lielu prieku.

“Es esmu ļoti laimīga, jo pēc pusotra gada beidzot tikšos ar saviem bērniem. To pat nevar izstāstīt vārdos!” laimīga par atkal-satikšanos bija bēgļa no Afganistānas. Lidostā Koči ieradusies satikt savus trīs vecākos bērnus, jo uz Latvijas robežas viņu aizturēja ar jaunāko – desmit gadus veco meitu –, kurai ir smagas veselības problēmas. Koči galamērķis nebija Rīga, bet gan Berlīne. Viņa cerēja uz labāku medicīnisko aprūpi savam bērnam. Koči ir atvērta sarunai, taču nevēlas filmēties un lūdz nerādīt bērnu sejas. Sagaidīt pārējos ieradusies bērni no citas afgāņu ģimenes, kura arī apvienojās pirms divām nedēļām. Emocijas virmo, kad mamma atkal var apķert savu 15 gadus veco dēlu un abas pusaugu meitas. Vienai

ir 12, otrai 13 gadu. Pirmais darbs Latvijā – nomainīt mirdzošās iešļūcamās kurpes pret slēgtiem apaviem.

Atradums Baltijas jūrā – Baltijas Atlantīda?

Klaipēdas universitātes zemūdens archeoloģijas speciālisti Baltijas jūrā netālu no krasta, iepretī Kuršu kāpu ziemeļu galam, atraduši akmens laikmeta cilvēku darbības pēdas – domājams, senu zvejas rīku atliekas, vēsti

laikraksts *Lietuvos žinios*.

Viena no Lietuvas labākā akmens laikmeta eksperta, profesora Alģirda Girininka ieskatā, šo atradumu nosacīti var uzskatīt par *Baltijas Atlantīdu*, jo nav šaubu, ka kaut kur netālu no senā zvejas aizsprosta atradusies arī akmens laikmeta apmetne. Nepilnu kilometru uz rietumiem no Klaipēdas dienvidu mola pētnieki jūras dibenā 11 metru dziļumā atraduši zemē ieraktus uz pusēm pārsēktus mietus. “Domājams, tās ir sena zvejas aizsprosta paliekas,” uzskata pazīstamais archeologs, akadēmiķis Vlads Žulkus. “Tas ir pirmais un pagaidām vienīgais šāda veida atradums visā Baltijas jūras austrumu piekrastē.”

“Redzu Latviju kā tīru zemi...”

Smalki krāsainu smilšu graudiņi lēnām birst uz zilās manda-

las pamatnes. Tibetiešu mūks un ezoteriskais dziednieks lama Nima Ozolnieku novadā uzceltajā Latvijas Miera pagodā jeb stūpā veido mandalu kā veltījumu sievišķās enerģijas līdzsvarošanai, vizualizējot to arī debesīs – pāri visai Baltijai.

Budistu mūks Ozolnieks at-raisa sievišķo enerģiju

“Mandala darbojas ne tikai uz Latviju, bet strādā uz visu Baltiju un vēl tālāk. Šeit ir īpaša vieta, arī ģeogrāfiski trīs valstu centrs. Tā enerģija, kuŗu es varēju šeit radīt, ies ne tikai pār Latviju, bet visu Baltiju. Latvija man ļoti patīk, redzu to kā tīru zemi,” sacīja budistu mūks

Atklāj starptautisko kinofestivālu Rīga IFF

Kinoteātri *Splendid Palace* ar saviesīgu sarikojumu atklāts Rīgas Starptautiskais kinofestivāls *Rīga IFF*. Uz atklāšanu ieradās daudz ar kino jomu saistītu ļaužu un kinomīļotāju.

Starptautiskais kinofestivāls Rīga IFF tika atklāts ar filmu Radinieki un saviesīgu patērzēšanu par kino

Jau par tradīciju kļuvis, ka festivāls tiek atklāts ar nacionālu pirmizrādi. Šoreiz tā bija festivāla *Artdocfest* un Rīgas programmas kuratora Vitalija Maska otrās Latvijā producētās filmas *Radinieki* pirmizrāde Latvijā. Producenti no *Ego Media* Guntis Trekteris skaidroja, ka filma *Radinieki*, iespējams, ir viena no personiskākajām un intimākajām režisora Maska filmām. Filma ir personisks režisora stāsts par viņa radiniekiem Ukrainā, kas šajā valstī piedzīvotā konflikta laikā ir sašķēlušies.

Teātra izrādei *Antigone* – prestiža preses balva Sanktpēterburgā

14. oktobrī Sanktpēterburgā, beidzoties 26. Starptautiskajam teātra festivālam *Baltijskij Dom*, sīvā konkurencē Latvijas Nacionālā teātra izrāde *Antigone* saņēmusi prestižo Sanktpēterburgas teātra kritiķa Leonīda Popova vārdā nosaukto preses balvu. Svinīgajā ceremonijā balva tika pasniegta Latvijas Republikas ģenerālkonsulei Irīnai Mangulei, kuŗa to tālāk nodos Latvijas Nacionālajam teātrim. Savā uzrunā ģenerālkonsule atzīmēja festivāla ciešās sadarbības ar Latvijas teātriem un kultūras sakaru veicināšanas nozīmību. Elmāra Seņkova režijā tapusi izrāde *Antigone* pēc Žana Anuija lugas sengrieķu Sofokla traģēdija tiek pārrakstīta mūsdienu cilvēka pasaules izpratnē. Pagājušajā gadā Latvijas Nacionālais teātris šajā festivālā piedalījās ar izrādi *Idiots*, kuŗa arī izpelnījās lielu skatītāju atzinību.

Izdod Raimonda Paula koŗa dziesmu albumu

Valsts Akadēmiskais koris *Latvija* un Māris Sirmāis ir ierakstījuši komponista Raimonda Paula koŗa dziesmu albumu *Rozes gars*. Albuma prezentācijas koncerti notiks Latvijas Universitātes Lieļajā aulā 1. un 2. novembrī.

Albumā sakopotas 24 komponista dziesmas jauktajam, vīru un sieviešu korim, kas tapušas pēdējo četrdesmit gadu laikā. Daudzas no tām ierakstītas pirmo reizi. Dažas savus pasaules pirmatskaņojumus piedzīvojušas pērn Valsts Akadēmiskā koŗa koncertos, bet ir arī tādi opusi, kas ilgi un rūpīgi glabāti komponista darbistabā un tagad atraduši savu ceļu pie klausītājiem, un, kā cer albuma izdevēji – arī uz Latvijas koŗu repertuāriem. Albumā ir iekļautas koŗa dziesmas, kas kādreiz izskanējušas tādās leģendārās teātra izrādēs kā “Elizabete, Anglijas karaliene” un “Brands”. Albuma tituldziesma *Rozes gars* ar Jāņa Petera vārdiem ir Raimonda Paula veltījums Emilam Dārziņam. Kompaktdiska vizuālo noformējumu veidojusi māksliniece Gita Treice.

Rīgā būs Modes mūzejs

Ar pazīstamā modes vēsturnieka un kolekcionāra Aleksandra Vasiļjeva kolekcijas tēru un aksesu izstādi “30. gadu elegance” 24. oktobrī Vecrīgā, Grēcinieku ielā 24, netālu no Melngalvju nama, durvis vērs Modes mūzejs.

Modes mūzeja izveide ir privāta iniciatīva. Mūzeja veidotāja un vadītāja Natalja Muzičkina ir Maskavas arhitekta, kuŗa jau vairākus gadus par savām istajām mājām dēvē Rīgu, atzīstot, ka Rīgas mērogs, brīnišķīgā arhitektūra un bagātīgā kultūras dzīve ir ideāli piemērota mūsdienu cilvēkam. Viņas senā ideja izveidot mūzeju ieguva konkrētākas aprises, kad Natalja Muzičkina Rīgā satika savu seno paziņu Aleksandru Vasiļjevu. Viņa iero-

sinājums sadarboties ar prieku tika pieņemts, un tā radās Modes mūzejs sadarbībā ar Aleksandra Vasiļjeva fondu.

Starptautiskais Latgales grafikas simpozijs 2016

No 17. līdz 28. oktobrim Daugavpils Marka Rotko mākslas centrā norisināsies 5. Starptautiskais Latgales grafikas simpozijs. Daugavpils Marka Rotko mākslas centrs sadarbībā ar Mākslu pedagogu apvienību, rezidenču programmu ietvaros, jau piekto reizi organizē Starptautisko Latgales grafikas simpozijs. Starptautiskais Latgales grafikas simpozijs ir tikšanās, diskusija un radošs darbs Latgales kultūras telpā, kas vieno līdzīgi un atšķirīgi domājošos Latvijas un ārvalstu grafiķus, kuŗu mākslas izpausmes forma ir grafika.

Starptautiskā žūrija dalībai simpozijā izvēlējās 11 dalībniekus no deviņām pasaules valstīm. Simpozijā piedalās: *Zoran Mishe* (Maķedonija), *Laura Manfredi* (Itālija), *Vaida Varnagiene* (Lietuva), *Agnieszka Zawadzka* (Polija), *Robert Rabiej* (Polija), *Miroslav Mandic* (Serbija), *Jürgen Hörnitzsch* (Vācija), *Taida Jesarevic Hefford* (Bosnija un Hercegovina), *Inga Heamagi* (Igaunija), *Irene Podgornik Badia* (Itālija), Latviju simpozijā pārstāv māksliniece Anastasija Dubovska.

Melānijas chronika iekļauta Tallinas starptautiskā kinofestivāla konkursa skatē

Viestura Kairiša jaunā spēlfilma *Melānijas chronika* 21. novembrī piedzīvos starptautisko pirmizrādi Tallinas starptautiskajā kinofestivālā *Melnās naktis*. Festivālā *Melānijas chronika* izvēlēta par vienu no 12 oficiālā konkursa filmām.

Aina no filmas

“Man ir liels gods, ka ar *Melānijas chroniku* starptautiskā auditorija tiks iepazīstināta Tallinas festivālā *Melnās naktis*, jo tā ir vislabākā vieta, kur pievērst uzmanību tematikai, kas saistīta ar Baltijas reģiona īpašo, turklāt kopīgo vēsturi. Filma tapusi, sadarbojoties dažādu valstu kino profesionāļiem, un tieši tas darba procesā *Melānijas chroniku* no nacionāla stāsta padarīja par universālu,” skaidroja Kairišs. Tallinas kinofestivāls šogad notiek 20. reizi, un otro reizi tas nostāties vienā rindā ar Kannu kinofestivālu, Venēcijas, Sansebastianas un citiem, kopumā 15 pasaules kinofestivāliem, kuŗus starptautiskā producentu apvienība *FIAPF* akreditējusi kā A klases festivalus.

Ziņas sakopojis
P. KARLSONS

HILLARY, SOME DAY YOU WILL BE PRESIDENT.

YEAH BILL, WHEN BOB DYLAN WINS THE NOBEL PRIZE:)

Vairāk lasiet 11. lpp. politisko komentāru // Karikatūra: Zemgus Zaharāns

“Kādam to vajadzēja pateikt”

Vilis Vītols intervijā Ligitai Kovtunai pēc viņa grāmatas “Pārdomas par Krieviju” nākšanas klajā

Publicists **Otto Ozols:**

Vilis Vītols ir nozīmīgs 20. gadsimta liecinieks, pieredzējis dažādas valstu iekārtas – dzimis Ulmaņlaikā Latvijā, piedzīvojis krievu un vācu laikus, kā bēgļu bērns vērojies Vācijas demokrātijas atdzimšanu no briesmīgā nulles punkta, Venecuēlā strādājis gan diktatūras, gan ilgstošas demokrātijas periodā. Arī par Latvijas atjaunošanas laiku pēc padomju okupācijas viņš var spriest kā aculiecinieks, jo bijis kopā ar savu valsti grūtos un labos brīžos. Viņa Vītola grāmatās savijas viņa bagātīgā pieredze un plašās zināšanas.

Par šo grāmatu varu teikt pavisam vienkārši – skarbi, godīgi, precīzi. Un satricinoši. Kādam to vajadzēja pateikt. Vilis Vītols ir to izdarījis.

Grāmatā ir arī Eiroparlamenta deputātes **Sandras Kalnietes** priekšvārds, kurā viņa, starp citu, raksta:

Ilgī strādājis diplomātiskajā dienestā un nu jau otro sasaukumu Eiropas Parlamentā, vienmēr esmu sašutusi, saskaroties ar illūziju un nepatiesību pilnajiem pieņēmumiem par Krieviju, kas Rietumeiropas lielākajās valstīs ir veidojušies kopš Katrīnas II valdīšanas laika un kas ir tik pašpietiekami iesakņojušies, ka turpina plaukt pat pēc asiņainajiem notikumiem Ukrainā. Eiropiešu atmošanās notiek pārāk gausi, jo neērtā un satraucošā ir patiesība, ka pēc Krimas aneksijas un iebrukuma Austrumukrainā ir beidzies laikmets, kurā valstu sadzīvošana un līdzaspastāvēšana balstījās starptautiskajās tiesībās un līgumos. Spēka politika ir atgriezies Eiropā, un šo jauno īstenību miera kultūrā uzaugušajam eiropiešu paaudzēm ir grūti pieņemt. Tomēr tā būs jāpieņem, ja mēs vēlamies nosargāt savas valstis un mūsu sabiedrības modeli.

Vilis Vītols noteikti ir optimists, jo viņš ar savām “Pārdomām par Krieviju”, kas nu piepulcējas tam milzīgajam rakstu darbu kalnam, kas jau sacerēti par šo temu, cer atmodināt “apburto princesi Eiropu” no tās nomoda sapņiem un illūzijām par Krieviju. Un tādu nomoda sapņu, illūziju un mītu Eiropā ir daudz.

Jau pagājis kāds laika sprīdis, kopš tava grāmata ir pie lasītāja. Kāda bijusi reakcija? No savas puses varu minēt divus faktus – kādā **Sibīrijas bērnu** tikšanās reizē mācītājs **Guntis Kalme** to pasniedza **Dzintrai Gekai**, teikdams: “Šī ir aizvadītā gada vērtīgākā grāmata.” Un kāds nejauši satikts Latvijas kultūras darbinieks jautāja: “Vai izlasīji Vītola grāmatu? Kādam to vajadzēja izdarīt!”

V. V. Lielākoties esmu saņēmis sirsniņus apsveikumus. No krievu puses – Latvijai ļoti pagaidām nav teikuši neko, nelojālie – lamājuši grāmatu un mani.

Nopirku populārāko krievu avīzi **Vesti Segodnja**, lūk, te tā

ir, – pirmo lapu rotā liels tavs portrets, 4. lappusē puslapu garš apskats, kurā apstāstīta tava biogrāfija, pēdējās rindkopās teikts, ka savā grāmatā tu dod rekomendācijas Rietumiem, kā tikt galā ar pēdējo “Jaunuma imperiju”, un paliec nesodīts par to, ka mudīni iznīcināt kaimiņvalsti... Raksta autors ir **Nikolajs Kabanovs**, tas pats, kurš reiz tēloja, ka nošņaucas Latvijas karogā.

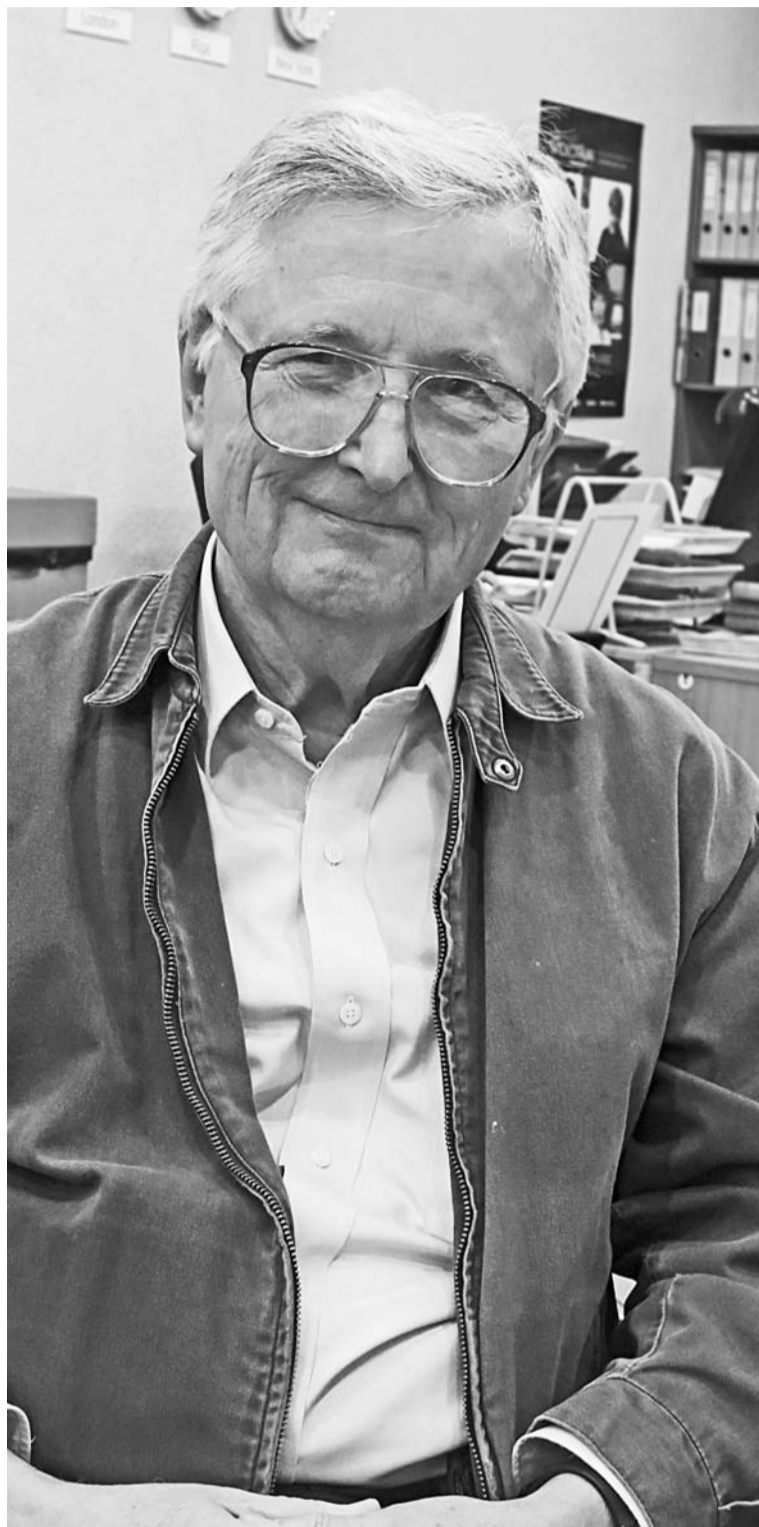
Mums, katram godprātīgam latvietim, savu iespēju robežās ir jādara kaut kas Latvijas labā. Es izjutu par savu pienākumu uzrakstīt šo grāmatu. Jo redzu, ka neviens cits to tik atklāti un tieši neņem pasacīt. Taču – nepārprotiet mani. Krievija nebūtu nolīdzināma ar zemi, kā romieši izdarīja ar Kartāgu. Krievija ir tikai jasadala, kolonijas jāatbrīvo, kaimiņvalstīm jāatdod atņemtās zemes, un krievu tautai jāpalīdz dzīvot mierā, labklājībā, patiesā demokrātijā un satīcībā ar kaimiņiem, visā, ko viņi paši neprot sasniegt.

Vai tavā paziņu lokā ir krievi? Nedaudzi, bet redzu manu mazbērnu skolasbiedrus – Latvijas krievu atvases, ko īstenībā gribu saukt par krievu izcelsmes latviešiem, – viņi ir pozitīvi, gudri jauni cilvēki, un esmu diezgan pārliecināts, ka viņi jau ir iedzīvojušies latviešu sabiedrībā, ir lojāli mūsu valstij. Domāju, ka tādu ir vismaz puse no Latvijas krieviem.

Pēc uzturēšanās atļauju “slūžu” atvēršanas Latvijā ir ienācis daudz krievu, kas sevi lielākoties pozicionē kā Latvijai lojālus, izsaka gatavību iedzīvoties mūsu vidē, apgūt valsts valodu. Ciktāl tu tam ticī?

Domāju, ka vairākumam tiešām varam ticēt. Amatciemā, pie Cēsīm, kur mums ir māja, dzīvo vairākas krievu ģimenes, kas te nopirkušas īpašumus. Viņi savus bērnus sūta latviešu skolās, ir iekļāvušies mūsu vidē. Viņi aizbraukuši prom no Krievijas, jo droši vien ir neapmierināti ar Krievijas korumpēto režīmu. Pieņemu, ka viņi vēlas stabilitāti un drošību, arī saviem īpašumiem. Šī situācija ir līdzīga ar Venecuēlu, kur cilvēki, kam ir kāda lieka nauda, to nogulda ASV bankās. Viņi neuzticas Venecuēlas valdībai. Kopš brīža, kad pie varas nāca Čavess un arī Maduro valdības laikā noteicošie ir ekstrēmi kreisie un populistu vai vienkārši nekompetenti cilvēki, kas tikuši pie varas, bet neprot valsti vadīt. Venecuēla pamazām ir novesta situācijā, kad trūkst zaļu, trūkst ēdamā, nav stabilitas un nepārtrauktas elektrības un ūdens piegādes. Šobrīd tur tautai klājas pat sliktāk nekā komunistiskajā Kubā. Tagad arī no Venecuēlas cilvēki brauc prom.

Un tomēr – vai krievu masveida ierašanās Latvijā nedara bažīgu? Diplomāti labi zina, ka darbojas t. s. Karagodina doktrīna, kas dod arī praktiskus padomus, kā veicināt Krievijas ideoloģijas iedzīvināšanu

Vilis Vītols: “...starp cilvēkiem ir kāds zināms procents muļķu. Jo vecāks kļūstu, jo par to pārliecināties arvien vairāk. Viena no muļķības pazīmēm ir neprasme atšķirt svarīgo no mazāk svarīgā. Kā tai stāstā par lāci, kas nosita mušu uz sava saimnieka vaiga...”

tuvējās kaimiņvalstīs, par īpašu mērķauditoriju izvēloties skolu jaunatni, sirmgalvjus, tātad – visvieglāk ietekmējamo auditoriju.

Runājot par minētajām uzturēšanās atļaujām – tā lielā kļūda no Latvijas politiķu puses bija tā, ka finansiālā ieguldījuma summa par to ir daudz, daudz par zemu. Kanada šādā situācijā prasa 1 miljona dolaru ieguldījumu ar zināmiem noteikumiem. Latvijai vajadzēja prasīt 1 miljonu eiro. Iebrauktu mazāk cilvēku, bet tie būtu vērtīgāki mūsu valstij – ar to domāju ne tikai ekonomisko ieguldījumu.

1940. gadā un pēc tam pasaules lielvalstis glēvi noraudzījās, kas notiek Padomju Savienībā... Vai nesaskati paralēles?

Nē, ne gluži. Daudzi cilvēki patiesi bēg no Krievijas režīma, lai nodrošinātos pret Putina patvaļu. Bet esmu pārliecināts, ka noziegums pret Latvijas valsti ir krievu skolu uzturēšana. Nav jābūt īpaši gudram un tālredzīgam, lai saprastu, ka te tiek audzināta “piektā kolonna” – jauna paaudze, kas būs naidīgi noskaņota pret Latviju. Ne jau visi, protams, bet riski ir pārlieku lieli. No kā mēs baidāmies, ja pamazām liksim krievu skolām pāriet uz latviešu valodu? No reakcijas, skandāla? Nu, un? Atcerēsimies, kā Tallinā nogāza “bronzas zaldātu” Aļošu – izsita pāris logu un viss. Dzīve rit tālāk. Pietiktu taču ar to vien, ka krievu skolām atņemtu valsts finansējumu.

Nesen Saeimā apsprieda likumu par nelojālu skolotāju un skolu direktoru nekavējošu atļaušanu no darba. Pirmā, kas par to publiski protestēja, bija vietējā vidē pazīstama latvietē, latviešu valodas un literatūras skolotāja...

Nu, bet vai man tev jāstāsta, ka starp cilvēkiem ir kāds zināms procents muļķu. Jo vecāks kļūstu, jo par to pārliecināties arvien vairāk. Viena no muļķības pazīmēm ir neprasme atšķirt svarīgo no mazāk svarīgā. Kā tai stāstā par lāci, kas nosita mušu uz sava saimnieka vaiga...

Nākamais jautājums būs provokatorisks – vai tev nešķiet, ka ar tavu grāmatu varētu notikt tāpat kā ar pretalkohola literatūru – istais adresāts jau to neizlasīs?

To es nevaru ietekmēt. Bet savu jūtos izdarījis – kā teicu mūsu sarunas sākumā. Un grāmatu lasītāju skaits Latvijā tomēr lēšams tūkstošos.

Redz, Okupācijas muzeja projekts, kā cerams un ticams, uz Latvijas simtgadi tiks īstenots. Kā būs ar **Likteņdārzu**?

Tas, ka **Likteņdārzs** tiks pilnībā izveidots, nu vairs nav ne mazāko šaubu, bet – vai tieši uz Latvijas simtgadi? Tas tomēr ir ilglaicīgs projekts, kas tiek īstenots ar tautas ziedojumiem un rit lēnām. Domāju, ka nav jāraizējas, cik lielā mērā **Likteņdārzs** tiks izveidots tieši uz valsts nozīmīgo jubileju – varbūt to veidosim vēl gadus desmit, divdesmit. Galvenais, ka projekts ir neatgriezenisks, ka tas ir iedvesmojošs. **Likteņdārzs** tiek veidots ne tikai kā piemiņa tiem vairāk nekā 600 tūkstošiem cilvēku, ko Latvija pazaudējusi aizvadītajā gadsimtā. Te mēs pieminam arī divas spožas minētā gadsimta uzvaras – mēs, maza valsts, uzvarējām lielus pretiniekus, nodibinot savu valstiskumu 1918. gadā, un atjaunojām neatkarību 1991. gadā. Un šīs uzvaras ne-nāca kā dāvana – pirmā tika izcīnīta ar ieročiem, otrā – ar gudrību un pareizu rīcību. **Likteņdārzs** ir sākotnēji iecerēts arī kā vieta, kur smelties spēku nākotnes darbiem.

Vītolu fonds īstenībā sākas ar trimdas latviešu ziedojumiem. Nu trimdas investīcijas strauji sarūk. Kā tas ietekmē fonda darbību?

Arvien vairāk ziedojumu nāk no Latvijas. Turklāt – ar tendenci pieaugt. No trimdas nāk nozīmīgi testamentārie ziedojumi, par ko esam ļoti pateicīgi

Likteņdārza “Kokneses fonds” rīko arī gleznu izsoles, no kurām nāk ieņēmumi.

Ar katru gadu nedaudz mazāk, tomēr nozīmīgi. Zinām taču, ka ārzemju latviešu mājās ir daudz mākslas darbu, par kuriem jaunākās paaudzes cilvēkiem ir maz intereses. Mēs tos labprāt pieņemam un cenšamies pārdot izsolēs. Arī tā ir iespēja palīdzēt, iesaistīties mūsu darbā Latvijā. Un visiem ziedotājiem sirsniņš paldies!

ANDREJS
MEŽMALIS,
DV priekšnieks

Brīvības cīņtājam Gunāram Astram š. g. 22. oktobrī apritētu 85 gadi, ja vien viņš būtu piedzīvojis Latvijas neatkarību. Žēl, bet 1988. gada 6. aprīlī sveša vara aizrāva viņu nāvē un mūžībā, jo viņš iestājās par latviešu tautu, latviešu valodu un Latvijas neatkarību Padomju savienības brutālos, nelegālos un nežēlīgos okupācijas laika posmos 1940. – 1941. un 1944. – 1991. gados. Gunāra Astras vārdi runā paši par sevi:

“Tas nav netīšām un nav vienīga, ka mūsu skaistā, dzimtā un bagātā valoda tiek izspiesta no sapulcēm, kabinetiem, iestādēm, lozungiem, ka tā aizvien vairāk tiek noplicināta un izkropļota.”

“Man sāp, un es jūtos pazemots, kad man jākonstatē, ka manai dzimtajai valodai jāieraujas rezervātos – Brīvības muzejā, uz dažu teātru skatuve, masu informācijas darbībā. Un arī tur to lēni un pārliecinoši atspiež dižā krievu mēle.”

“Man sāp, un es jūtos pazemots, kad man jākonstatē, ka lielum lielais vairākums Latvijā dzimušo un augušo krievu nemācās un negrib prast latviešu valodu, ka vidusskolas absolventam krievam latviešu valoda ir niev un nīrgāšanās objekts un neviens eksaminators šīs valodas prasānu no krievu skolēna neprasa, bet latviešu skolēnam krievu valodas prasāna ir pilnīgi obligāta.”

“Dziļi apvainots un pazemots

GUNĀRS ASTRA. UN CITI

es jūtos tad, kad man veikalā, iestādē, transporta līdzekli vai citā Latvijas sabiedriskā vietā jāsadurās ik uz soļa ar augstprātīgu, šovinistisku attieksmi pret manu valodu.”

“Mani šeit (Padomju Savienības tiesas priekšā) ir atvedusi mīlestība un cieņa pret manu tautu, kā arī varmācīgie pasākumi, kas vērsti uz manas tautas dvēseles nonicināšanu un noplicināšanu. *Sen patiesības akās ūdens rūgts, ar meliem sajaukts, nedzīsina slāpes...*”

“Pirms 9 dienām, 6. decembrī (1983. g.), bija Somijas valsts svētki... Šā gada 5. decembrī *Izvestija* atzīmē: *PSRS un Somijas ilggadējās nemai-*

GUNĀRU ASTRU PIEMINOT

Gunārs Astra 1983. gadā ieslodzījumā // Foto: Leona Astras privātais arhīvs

nīgi draudzīgās kaimiņattiecības var būt par piemēru mierīgas līdzāspastāvēšanas politikai.... Savā laikā vienādi svini Krievija paziņoja, ka tā uz mūžīgiem laikiem atsakās no jebkādam suverēnām tiesībām gan uz Somijas zemi un tautu, gan uz Latvijas zemi un tautu, ievērojot šo tautu noteikti pausto gribu uz neatkarības pastāvēšanu. Kādēļ tad Rīgā 18. novembrī nesanāca svini- gais kongress? Kādēļ 18. no-

vembris netiek atzīmēts?”

“Es ticu, ka šis laiks izgaisīs kā ļauns murgs. Tas dod man spēku šeit stāvēt un elpot.”

Daugavas Vanagu Centrālās valdes (DV CV) prezidijs Daugavas Vanagu organizācijas vārdā aicina visas Latvijas pašvaldības un skolas, kā arī latviešu skolas ārzemēs izsludināt laika posmu no š. g. 22. oktobra līdz 2017. gada 22. oktobrim par Latvijas brīvības cīņtāja “Gunāra Astras piemiņas gads” un atzīmēt šo

laika posmu ar dažādiem atceres vai piemiņas sarīkojumiem visos Latvijas novados, pilsētās un skolās, kā arī visos latviešu centros un skolās ārzemēs. DV CV ir izdevusi grāmatu “*GUNĀRS ASTRA. UN CITI*”, kas tagad tiek izplatīta Latvijas skolām ar aicinājumu skolu direktoriem, lai 9. – 12. un 6. – 8. klašu skolēni piedalās literāro un vizuālo radošo darbu konkursā „Vai tu pazīsti Gunāru Astru?”

Brāļa Harija Astras stāsts

Manam brālim Gunāram 22. oktobrī – 85! Sadomāju redakcijai nosūtīt mazu fragmentu no manām atmiņu piezīmēm.

... Mārim ripo sestais gadiņš, kad pasaulē nāk brālītis. Ierodas, Mārim nemanot un pēkšņi. Maskavas ielas dzīvokli balti klāts galds. Uz tā mātes rakstīta zīmīte. Tā mācītājam, bet kas tur rakstīts, Māris jau zina, un kad mācītājs Maldonis jautā, kā tad sauksim mazo brālīti, Māris nešaubīdamies atbild – par Gunāriņu. Un vecākam brālim šķiet, ka vārdu brālītis sev izvēlējis pats, māte to tikai uzrakstījusi uz zīmītes.

Tā tika dots vārds un nokristīta mazā dzīvībiņa, lai tā sāktu savu ceļu zem šīs saules kā kristīts cilvēkbērns. Lai sāktu savu dzīves ceļu, kā to sākuši visi, bet to beigtu ērkšķainu un traģisku. Šādu ceļu

nostaigāt lemts nedaudziem. Šī ceļa stāigātājs ir ar daudzšķautņainu raksturu, ātras dabas, ne vienmēr objektīvs savos spriedumos un darbos. Būdamas sarežģīta laikmeta liecinieks, neatlaidīgi meklē jēgu un patiesību dzīvē un savu vietu tajā.

Ģimenē ieaudzinātie morālie un garīgie pamatpostulāti neļauj samierināties un kaut vilku barām līdzī. Asais prāts mokoši meklē savu ceļu bez kompromisiem ar savu sirdsapziņu. Bet to nepiedod valdošais režīms, un 31 gadā vecumā sākas ērkšķu ceļš (no šī paša dzīvokļa), kurš Gunāram jānoiet (izņemot sešus gadus nosacīti brīvībā) līdz nāves stundai 57 gadu vecumā. Gandrīz 20 gadus dažādu režīmu lēģeros. Ar sakropļotiem locekļiem, sābeigtu veselību, taču morāli nesalieks un līdz savas dzīves pēdējai stundai nenododams savu pārliecību un nezaudēdams ticību savas tautas nākotnei.

– Es ticu... – ar šiem vārdiem Gunārs beidza runu savā pēdējā vārdā Augstākās tiesas zālē, un šie vārdi lasāmi arī uz ēkas fasādes – piemiņas plāksnē, kas vēstī, ka šeit tiesāts un notiesāts jau otro reizi “padomju tautas sevišķi bīstams noziedznieks” – Gunārs Astra.

Arvien vēl ticam...

Gunāra 75 gadu jubilejas reizē iztaisīju un savas lauku mājas mežmalā uzstādīju “kenotafu”, pie kuŗa, vairs nevarēdami aizbraukt uz Meža kapiem, piemiņas dienās aizdedzinām svečīti.

Harijs Astra

Stāstīsim pasaulei Rūtiņas ciešanu stāstu!

“Vēl tā gribējās dzīvot” ir latviešu meitenes Rūtas Upītes skarbo atmiņu stāsts par viņas ciešanām Sibīrijā, ko mēdz salīdzināt ar Annas Frankas zināmo dienasgrāmatu. Rūtiņas grāmata nāca klajā Amerikā 1978. gadā apgādā Grāmatu Draugs.

Redakcija sagatavojusi izdošanai šo grāmatu latviešu, angļu un krievu valodā. To vēlamies darīt pieejamu pēc iespējas plašākam lasītāju lokam, jo nekas taču tā nepārliecina un neuzrunā kā personisku pārdzīvojumu stāsts. Pasaulei ir jāzina, cik daudz ļaunuma nodarījusi totalitārā vara un tās pakalpiņi kā pavisam konkrētam, nevainīgam cilvēkam, bērnam, tā visai mūsu tautai.

Ieņēmumus no grāmatu pārdošanas ziedosim Okupācijas muzejam.

Ja arī jūs nolemjat piedalīties grāmatas izdošanā (būs trīs atsevišķas grāmatas – latviešu, angļu un krievu valodā, naudu tipografijas apmaksai (kopā nepieciešami EUR 3500) jūsu iespēju robežās ieskaitiet biedrības “Laiks-BL” kontā:

Biedrība “Laiks-BL”

Reģ.Nr. 40008190840

K.Valdemāra 106/108-73, Rīga, LV-1013

Konts: LV60UNLA0050018705154

AS SEB banka, kods UNLALV2X Rīgā

Dāvāsim šīs grāmatas Latvijas bibliotēkām un skolām!

Dāvāsim arī saviem cittautu draugiem un paziņām!

ILZE
ATARDO

Kā top “Eslingenas” uzvedums?

Dziesmuspēles “Eslingena” iestudējuma pirmie mēģinājumi Bērzainē, Vācijā, 2016. gada 7. – 9. oktobrī

Kāda iemesla pēc oktobrī latviešiem no Eiropas malu malām braukt uz Vācijas dienvidiem? Nē, tas nav *Oktobertfest*. Tas ir mēģinājums Alberta Legzdīņa, Lolitas Rītanmanes un Andra Rītanmaņa dziesmuspēlei “Eslingena”.

Sarīkojuma “Eslingenas Dziesmu svētkiem – 70!” galvenie rīkotāji, Štutgartes biedrība “Saime”, svētkus nespēj iedomāties bez šīs dziesmuspēles, kuŗas stāsts dzimis trimdas latviešu Eslingenā un kuŗš izskanēs uz Eslingenas skatuves, tādējādi veidojot īpašu saikni starp laikiem, notikumiem un cilvēkiem.

Iejas istenošanā aktīvi iesaistījās jaunizveidotā darba grupa – Štutgartes latviešu kultūras biedrība “Saime” tā priekšsēdētājas Lauras Putānes vadībā, Milānas latviešu kuŗa diriģente Ilze Atardo un režisors Jānis Mūrnieks no Rīgas. Vasara un rudens cēliens pagāja, aktīvi un neatlaidīgi meklējot solistus, koristus un dejotājus, lai “Eslingenas” stāsts, ko caurvij, protams, arī milas līnija, varētu īstenoties nu ļoti īsā mēģinājumu procesā. Līdz izrādēm, kuŗas notiks 2017. gada 17. un 18. jūnijā Eslingenas teātrī, klātienē paredzētas tikai trīs nedēļas nogales, un šai laikā visam jātop gatavam. Tāpēc jau pirms satikšanās visi dalībnieki aktīvi gatavojās savās mājās pēc sagatavotiem bals ierakstiem un notim.

Pirmo mēģinājumu sesiju viesmīlīgi piekrita uzņemt un līdzfinansēt Latviešu centrs *Bērzaine* Freiburgā, Vācijā.

Tā piektdienas, 7. oktobra, vakarā te sabrauca un salidoja

radošie latvieši no tuvākām un tālākām Eiropas pilsētām – individuāli un grupās. Visplašāk pārstāvēts bija Frankfurtes latviešu sieviešu koris “Silava”, Milānas latviešu koris, Dublīnas koris “eLVē”, kā arī solisti no Bāzeles, Kopenhāģenas, Minsteres, Berlīnes, Libekas, Štutgartes un citām vietām. Darba grupas sanākums un reizē arī lomu sadale notika, sagaidot dalībniekus ierodoties, visa vakara garumā. Lai arī galveno lomu atveidotāji bija izraudzīti, pētot iesūtītos videoierakstus, daudzās otrā plāna un epizodiskās lomas vēl gaidīja savus izpildītājus. Galvenajā mīlētāja Andreja lomā – Raitis Grigalis no Bāzeles, kura darbs ikdienā vairāk saistīts ar seno mūziku. Viņa skatuves partneres Ilzes lomā – Sabīne Soida – Kopenhāģenas latviešu kuŗa diriģente; Lailas lomā – Ilona Popova, kuŗa šobrīd Minsterē studē dziedāšanu. Pārējo lomu atveidotājiem dziedāšana ir vaļasprieks. Kā Pēterim Kļaviņam komandanta Liepas lomā, Jānim Vizulim – spekulanta Mīka raksturam, Signim Jaunzemam – Ērika Gobas lomā, Edijam Folkmanim – komisāra atveidojumā un Laimai Španheimerei – *Lido* šantēzes tēlā. Un kur vēl citas – lielākas un mazākas lomas bez solo dziedāšanas! Augšpēdu pāris – Inese un Āris Aveni, koloritā Apses kundze – Indra Jākobsone, leģionāri, kaucmindietes un pavāre, ogļrači un visi pārējie. Krāšņa kompānija, kuŗa katram savs uzdevums raibajā latviešu bēgļu saimē.

Sestdienas darbs sākās ar libreta lasījumu, kad notika iepa-

zišanās ar libretu un mūziku kopumā. Vaigā ieraudzīts režisors un diriģente. Mēģinājums noritēja ražīgi un ļoti patīkamā gaisotnē, jau līdz pusdienām bija iepazīts materiāls un pēcpusdienā bez kautrēšanās atrādīts LTV raidījuma “Piektais novads” veidotājiem. Pēcpusdienas lasījums veicās vēl raitāk, un pirms vakariņām vēl pagūts pastādēt individuāli ar atsevišķu numuriem jaunradītājiem ansambļiem un solistiem. Pēc vakariņām turpinājās vakarēšana koristu garā – ar labāko latviešu tautas un kuŗa dziesmu, kā arī

populārās mūzikas *hitu* izdziedāšanu, savstarpēju jokošanos un pat iejušanos izrādes lomu varoņu attiecībās un raksturos.

Svētdienas rīta pusē notika mēģinājums “uz skatuves” – apgūvām tēlu attiecības, mizanscēnas, norises un, cik vien iespējams, arī tekstus un dziesmas. Laiks ritēja strauji un tika arī ļoti vērtīgi izmantots. Režisors noslēgumā vaļsirdīgi atzina, ka, dodoties šurp no Rīgas, nevarēja neiedomāties, ka to visu varētu paveikt amatieru grupa tik īsā laikā, turklāt iepriekš nekad kopā netikušies. Šķiroties

valdīja emocionāls savīļņojums un atvadu skumjas, jo nākamais mēģinājums tikai februārī. Līdz tam – mājadarbs ar libretu, notim un ierakstiem – kārtīgi jāiemācās savu lomu teksti un dziesmas, lai visam klāt vēl pievienotu choreografiju. Paldies *Bērzainei* un Daugavas Vanaģiem! Uz tikšanos februārī Annabergā – Baltiešu centrā.

Paldies visiem dalībniekiem, organizatoriem un atbalstītājiem! Uz tikšanos “Eslingena” 2017. gada jūnijā! Sekojiet reklamai *Laikā* un *Brīvajā Latvijā*.

Izlasiet un pastāstiet citiem!

Aicinām atsaukties cilvēkus, kuŗi izvairās atgriezties Latvijā nesakārtotu kredītsaistību dēļ

Pieredze rāda, ka ir gadījumi, kad Latvijas lauku klienti ar lieliem parādiem izvairās meklēt risinājumus un dodas uz ārzemēm, lai gan patiesībā problēmas ir iespējams atrisināt – bezmaksas Konsultāciju un mediācijas centrā (KMC) nepilna gada laikā sniegts atbalsts jau 429 klientiem. Tāpēc iedzīvotāji, īpaši ārzemēs dzīvojošie, kuŗiem ir palikušas nesakārtotas kredītsaistības, aicināti sazināties ar KMC, kas var palīdzēt sakārtot ieilgušas un sarežģītas finanču problēmas. “Katram cilvēkam ir savs stāsts un izvēles iemesli, tomēr ir skumīgi dzirdēt, ka situācijās, kad atalgojums ir pārāk zems vai vispār nav iespējams gūt ienākumus, iedzīvotāji to patur pie sevis, ignorē bankas aicinājumus uz tikšanos, kā rezultātā problēma samilt un kļūst šķietami neatrisināma. Diemžēl pieredze rāda, ka nereti tiek pieņemti pārsteidzīgi lēmumi, kas vēlāk rada negatīvas sekas. Daudzas ilgtermiņa problēmas varētu novērst, ja pirms izvēles izdarīšanas pakonsultētos ar profesionāļiem. Konsultāciju un

mediācijas centra mērķis ir palīdzēt grūtībās nonākušajiem klientiem atgriezties aktīvajā ekonomikā – saņemt oficiālu algu un maksāt nodokļus,” stāsta KMC speciāliste Diāna Kvedere. Šobrīd lielākās bankas, kam ir arī lielākais hipotekāro kredītu portfelis Latvijā, ir izrādījušas gatavību sadarboties ar KMC un klientiem. Bankas atkarībā no savas politikas ir gatavas klientiem piedāvāt dažādus restrukturizācijas un atbalsta pasākumus. KMC konsultāciju pakalpojumi ir bezmaksas, tie pieejami arī anonīmi un attālinātā veidā.

Konsultāciju un mediācijas centra kontakti: tālr. +371 27335508, e-pasts: info@kmc.org.lv, www.kmc.org.lv

Infografika par KMC pakalpojumiem <http://kmc.org.lv/mediacija-raksts/>

Finanču problēmas visbiežāk ieinteresēti atrisināt galvotāji un cilvēki, kuŗi zaudējuši darbu.

KMC apkopotie dati parāda, ka galvotāji ir tie, kuŗi visbiežāk vērsas pēc palīdzības centrā, jo dažādu iemeslu pēc ir kļuvuši

atbildīgi par aizņēmēja kredītsaistībām. Savukārt pašiem kredītnēmjiem finanču problēmas visbiežāk izraisa ienākumu samazinājums vai bezdarbs, tam seko kredītnēmēja vai viņa ģimenes locekļa slimība, trauma, kā arī laulības šķiršana un bijušā partnera nevēlēšanās iesaistīties kredītsaistību izpildē. Izplatīta problēma ir tā sauktie ātrie kredīti, kas kļuvuši tik lieli, ka traucē norēķināties, piemēram, par hipotekāro kredītu.

KMC pakalpojumi jebkuras bankas klientam pieejami bez maksas. Katra situācija tiek izvērtēta individuāli, vienkāršākos gadījumos konsultants nodrošina neitrālu situācijas novērtējumu, sniedz padomus tās atrisināšanai un palīdz sazināties atjaunot komunikāciju ar banku. Savukārt sarežģītākos gadījumos tiek piesaistīts sertificēts mediators jeb sarunu vedējs, kas darbojas kā starpnieks starp klientu un banku, lai palīdzētu atrast abām pusēm pieņemamu risinājumu.

Baiba Melnace,
baiba.melnace@lka.org.lv

VISAS LATVIJĀ IZNĀKUŠĀS GRĀMATAS
VARAT IEGĀDĀTIES
PIE LIELĀKĀ GRĀMATU TIRGOTĀJĀ

“LATVIJAS GRĀMATA”

RAKSTIET, ZVANIET,
UN GRĀMATAS
JUMS PIESŪTĪS PA PASTU.

SIA “L. Grāmata”
Rīga, Elijas iela 17, LV-1050

Tālr. +371 67223294
Tālrunis +371 67227248
E-pasts: lgramata@lgramata.lv

GRĀMATU VARAT IEGĀDĀTIES
ARĪ TIEŠI NO APGĀDA
“JĀNIS ROZE” TĪMEKĻA VIETNĒ
WWW.JANISROZE.LV

Jauna izstāde un savlaicīga grāmata

LIGITA KOVTUNA

Mākslinieka Osvalda Rožkalna (1910 – 1989) pirmā izstāde "Dialogi" ārpus Latvijas galvaspilsētas šobrīd notiek Valmierā, mākslas galerijā "Laipa". Rosīgā Vidzemes pilsēta ar teātri saistīta jau no 1885. gada līdz pat šodienai. Osvalds Rožkalns arī ir vidzemnieks – dzimis Smiltēnē, un liela daļa viņa radošās dzīves bija saistīta ar teātri: gan strādājis par dekorāciju izpildītāju Latvijas Operā (1931 – 1940), gan zīmējot Putlosas un Zēdelgomas kara gūstekņu nometnēs (1944 – 1945), gan veidojot patstāvīgus ietērpus izrādēm Virčburgas DP nometnē (1946 – 1951) un vēlāk – esot Virčburgas teātra mākslinieks (*Mainfranken Theater Wurzburg*, 1962 – 1972).

Osvalda Rožkalna mākslinieciskā valoda ir piesātināta un daudzveidīga. Tās ir sarunas ar pagātni, šodien, teātri, skatuves tēliem, lielajiem meistariem – Kazāku, El Greko, Vermēru, Pīkaso un daudziem citiem, kuŗus mākslinieks pētījis, kopējis, izmantojis kā ierosmes avotus patstāvīgiem darbiem. Šis process viņam bijis ļoti nozīmīgs, jo savas dzīves laikā viņš nevarēja mācīties ne mākslas skolās, ne Latvijas Mākslas akadēmijā, kas liek patiesi apbrīnot Rožkalna meistarību, kādu viņš sasniedzis neatlaidīgā ikdienas darbā. Daļa gleznu un zīmējumu jau bija aplūkojami izstādē Ed. Smīlģa

Mākslinieka audzumeita Jutta Burhardt

Teātra mūzejā šogad no 5. februāra līdz 5. maijam. Valmieras ekspozīcijas kuratore un iekārtotāja, mākslas zinātniece Ingrīda Burāne šajā reizē izvēlējusies 64 darbus no bagātā, dzīvesbiedres Maijas Rožkalnas saglabātā un daļēji Latvijā pārvestā radošā mantojuma.

Mākslinieka Osvalda Rožkalna personība un sarežģītais dzīves ceļš "Trešā atgriešanās", kuŗas autori ir mūsu laikraksta mākslas apskatnieks Māris Bran-

Ingrīda Burāne un Māris Brancis pie Osvalda Rožkalna gleznām un ar jauno grāmatu

cis un mākslas vēsturniece Ingrīda Burāne. Osvalda Rožkalna pirmā atgriešanās dzimtenē notika 1989. gadā, kad viņa pelnu urna tika guldīta Rīgas Meža kapos. Otra – 2013. gadā (20. – 28. februāris), kad Berga bazāra galerijā "Arte", pateicoties audzumeitas Juttas Burhardtes uzņēmībai, tika sarīkota neliela piemiņas izstāde, tādējādi dodot Latvijas iedzīvotājiem un viesiem iespēju pirmo reizi redzēt mākslinieka darbu kopojumu atklātībā. Trešā – jau pieminētā plašā darbu ekspozīcija Ed. Smīlģa Teātra mūzejā. Jāpiebilst, ka savas dzīves laikā mākslinieks nesarīkoja nevienu solo skati.

Jaunās grāmatas prezentācijā Okupācijas mūzejā 17. oktobrī Māris Brancis, cita starpā, teica:

"Mēs esam pateicīgi savam profesionālajam liktenim, kas mums deva iespēju atklāt līdz šim nezināmo spožo personību Latvijas mākslā. Un esam pār-

steigti par to intensitāti un garīgo enerģiju, kuŗu saņēmām, kā Rožkalna darbu pirmie skatītāji un vērtētāji, šē, Rīgā, un Virčburgā, Vācijā, kur Osvalds Rožkalns vadīja savas dzīves lielāko daļu. Bija patiesi prieks iepazīt Osvalda trimdas dzīves uzticamo līdzgaitnieci Maiju, kuŗas moŗums un skaidrā doma vadīja mūs pa pasaules un Osvalda mākslas gaitām.

Laiku, kamēr dzīvojām Osvalda Rožkalna mākslas un personības atklāsmes gaismā, mūs tomēr pavadīja arī kāda sāpju ēna – rūgtums par visiem tiem talantīgajiem Latvijas zēniem, kuŗu dzīves neatgriezeniski pārtrauca un izmanīja Otrais pasaules karš."

Ingrīda Burāne savu patiešām spožo uzstāšanos pabeidza ar domu: "Liekas, ar šo izstādi un grāmatu esam arī zināmā mērā nolīdzinājuši to parādu, kas radies no Latvijas visai augstprātīgās attieksmes pret latviešu trimdas mākslu."

ZIŅAS ĪSUMĀ

Ogres Zilajos kalnos notika tradicionālais militāri patriotiskās audzināšanas pārgājiens Ogres un Ikšķiles novada skolēniem. Tā iniciators ir Ogres novada domes priekšsēža vietnieks Egils Helmanis. Jaunieši guva vēsturisku ieskatu par kaujām 1917. gada 1. un 2. septembrī Mazās Juglas upes krastos (tagadējā Ikšķiles novada teritorijā), kuŗā varonīgi cīnījās 2. latviešu strēlnieku brigādes karavīri (6 000). Skolēni iepazīs ar Zemessardzes 54. inženiertehniskā bataljona un Latvijas NBS militāro tehniku, piedalījās sacensībās un lauku virtuvē baudīja karavīru biezputru ar tēju.

Latvijā Samariešu apvienība (dibināta 1992. g.) 14. oktobrī no plkst. 10 līdz 21 Rīmī veikalos Rīgā, Jūrmalā, Daugavpilī, Rēzeknē, Liepājā, Ventspilī, Jelgavā, Jēkabpilī un Valmierā organizēja pārtikas programmas akciju "Paēdušai Latvijai", kur iedzīvotāji tika aicināti līdzās saviem ikdienas pirkumiem piepildīt arī pārtikas paku trūkumā nonākušajiem līdzcīvēkiem. Šogad tā palīdzēts jau 4 878 mazturīgajiem.

Liepājas un Rīgas labdarības veikali "Otra Elpa" izsludina š. g. 4. sociālo projektu stipendiju (3 000 EUR) konkursu LR reģistrētām juridiskām personām. Par prioritāriem tiks uzskatīti to organizāciju projekti, kuŗām ir sabiedriskā labuma statuss un kuras sniedz sociālo palīdzību vai atbalsta maznodrošinātās personas. Informācija <http://www.otraelpa.lv/stipendijas/>. **Pieteikšanās līdz 31. oktobrim.**

Smiltēnes novada dome ir iesaistījusies projektā "Latvijas karogs", kas tiek īstenots sadarbībā ar biedrību "Latvijas karogs" un vēltīts valsts simtgadei. Smiltēnē monumentālais (2,5 x 5 m) Latvijas karogs atradīsies Jāņukalnā 35 m augstumā, kuru mastā plānots pacelt šogad Lāčplēša dienā 11. novembrī.

Kuldīgas slimnīcas vienā korpusā, klātesot labklājības ministram Jānim Reiram, svinīgi tika atklāta **moderna rezidence senioriem** ar 54 vietām. Dārzā tika iestādītas pirmās trīs ābelītes un eglīte, ko rotāt Ziemassvētkos. Uz šejieni tiks pārcelts pansionāts "Venta" ar 32 senioriem. Rezidencē, kas tapa ar Kuldīgas novada domes finansiālo atbalstu, iekārtotas labiekārtotas divvietīgas istabiņas ar sanitārajiem mezgliem. Slimnīcas virtuve nodrošinās ar maltītiem, bet mediķi rūpēsies par veselību.

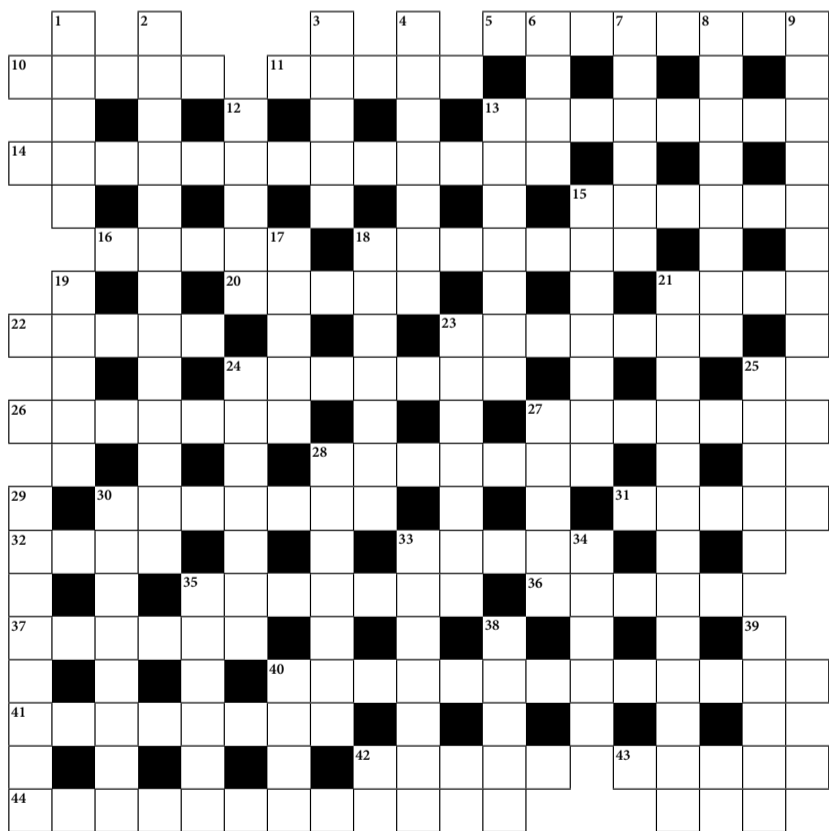
Liepājā atklāta ziemas peldēšanas sezona, ziņo Liepājas veloklāvu un ziemas peldētāju klubs "Veloronis". Šogad "roņiem" ūdens priekiem ir jauna mājvieta – Beberlīņu ūdenskrātuves ziemeļu daļā – pie piedzīvojumu parka "Tarzāns". Pirms kopīgajiem treniņiem tiek novietoti "Liepāja – Eiropas Sporta pilsēta 2016" karogi. Nākamā ziemas peldētāju pulcēšanās reize ar pāršanos pirtī būs 30. oktobrī.

Valkas novada Kārķu pagastā 22. un 23. oktobrī notiks Zemessardzes 2. brigādes 22. kājnieku bataljona taktiskās mācības. Tiks veidoti kontrolposteņi uz valsts, pašvaldības un A/S "Latvijas Valsts meži" piederošajiem ceļiem. Notiks militārās tehnikas un personāla pārvietošanās pa autoceļiem un to pieguļošajām teritorijām. Tiks lietoti imitācijas līdzekļi – skanēs šāvieni, sprādzieni, būs redzami dūmi, taču tie neapdraudēs iedzīvotāju veselību un dzīvību. Tiks izslēgti ielu apgaismojums, un 22. oktobrī pulksten 12 atskanēs ugunsdzēsību trauksmes signāls. Zemessardze atvainojas par sagādātajām neērtībām un aicina iedzīvotājus būt uzmanīgiem mācību laikā.

Īsziņas sagatavojsi **Valija Berkina**

Sastādījis JĀNIS REVELIŅŠ (ASV)

KRUSTVĀRDU MĪKLA

"Spēlēju, dancoju" autors. 8. Monopola forma. 9. Sagraiva. 12. Tiši mānīt. 13. Neizbēgamā stāvoklī. 15. Vīrieša vārds (*janv.*). 17. Piena produkts. 18. Latviešu strēlnieku pulkvedis (1888 – 1918). 19. Rentēt. 21. Anšlava Eglīša romāns (1973). 23. Atsaukties, reaģēt. 24. Debess ķermenis. 25. Ātrs, veikls. 27. Kurināmais. 28. Dzelzs tapīņas. 29. Personāžs Pučīni operā "Toska". 30. Violēns pusdārgakmens. 33. Nenovēlis. 34. Sadauza. 35. Iekārta radioviļņu uztveršanai. 38. Pasargāt no briesmām. 39. Balsts. 40. Latvijas nauda pirms eiro.

Krustvārdu mīklas (Nr. 38) atminējums

Līmeniski. 1. Laterna. 6. Katedra. 10. Brasa. 11. Klasika. 12. Šautuve. 13. Mucas. 14. Iloki. 15. Agasi. 16. Toto. 19. Pasakas. 23. Kama. 25. Fra. 26. Kio. 27. Lek. 28. Lietuva. 29. Lira. 30. SAS. 31. Līt. 32. Lats. 34. Anadira. 37. Skat! 42. Tatri. 43. Nante. 45. Lanka. 46. Islande. 47. Slepens. 48. Nomāt. 49. Apsītis. 50. Īkebana.

Stateniski. 1. Liksmot. 2. Traucēt. 3. Reimsa. 4. Abatija. 5. Salto. 6. Kašmira. 7. Trulas. 8. "Daugava". 9. Amerika. 17. Omega. 18. Ofiss. 19. Palsa. 20. Siena. 21. Kausi. 22. Skala. 23. Kolts. 24. Mirza. 32. Latvija. 33. Totāls. 35. Nansens. 36. Rieksti. 38. Kanbera. 39. Trausla. 40. Cienīt. 41. Kliene. 44. Nurmi.

Līmeniski. 5. Sabijās. 10. Iemantot. 11. Maizes šķēles. 13. Darīt sprototam. 14. Grāmatniecības uzņēmums Latvijā. 15. Sienāžiem līdzīgi lidotājkukaiņi. 16. Sīksts. 18. Klīdzējs. 20. Romas upe. 21. Izrāda padēvību. 22. Jūras zīdītājdzīvnieks. 23. Čūska vai ķirzaka. 24. Skuju koki. 26. Novads Vidzemes dienvidrietumos. 27. Franču gleznotājs.... Redons (1840 – 1916). 28. Fantastiska cilvēkveidīga būtne, pa pusei cilvēks, pa pusei mašina. 30. Latviešu nacionālās valodniecības pamatlicējs

(1832 – 1864). 31. Noteikta, stingra. 32. Franču rakstnieks, filozofs – romāna "Mēris" autors (1913 – 1960). 33. Baravikas, gailenes u. c. 35. Atsačit. 36. Romāna "Rūsa" autors. 37. Darbā iegūta izveicība. 40. Populāra animācijas filma. 41. Izrāda emocijas. 42. Nepatikā šķobīt seju. 43. Latviešu gleznotājs (1906 – 1993). 44. Izjust nepatiku par cita cilvēka laimi.

Stateniski. 1. Apģērba gabali. 2. R. Staprāna luga. 3. Vīrieša vārds (*sept.*). 4. Militāra apsardzes grupa. 6. Brāzmais vējš. 7. Lugas

SARĪKOJUMI

SARĪKOJUMI

BOSTONA (MA)

Bostonas latv. ev. lut. Trimdas dr. baznīca (58 Irving St, Brookline MA).

22.oktobrī 14:00 Latviskā Mantojuma fonds rīko komponista **Ērika Ešvalda** lekciju ar videoierakstiem par viņa multimedialo simfoniju **Ziemeļu gaisma** un citiem skaņdarbiem. Sarīkojumā piedalīsies **Bostonas latviešu koris** un **Bostonas latviešu skolas bērni** diriģentes **Krisītes Skares** vadībā. Ieeja: \$15, bērniem – brīva. Visi laipni aicināti!

30. oktobrī 13:00 **ALTS 98. gada svētki. Latvija un Baltijas reģions cauri gadsimtiem:** senas kartes no privātkolekcijām. Izstāde, stāstījumi, mūzikālais priekšnesums.

DENVERA (CO)

Kolorado Latviešu kultūras centrs (10705 West Virginia

Ave, Lakewood, CO 80226), tālr.: 303-986-5337 vai 303-913-8081. **Piektdienās** 19:00 tiekas latviešu deju grupa, 20:30 notiek koŗa mēģinājums.

FILADELFIJA (PA)

Filadelfijas Brīvo Latvju biedriba (531 North 7th St).

21. oktobrī 19:30 Filadelfijas Sv.Jāņa bazn. (301 N Newtwn Street Rd, Newtown Square PA) starptautiski pazīstamā latviešu komponista **Ērika Ešvalda** audiovizuālā lekcija „**Mana mūzikas pasaule vārdos un skaņās**”.

Filadelfijas latviešu koncertkoŗa koncerts ar Springfield Township High School un Choir College dziedātājiem, diriģentu **Guntas Plostnieces** un **Andrew Puntel** vadībā. Programmā: **Ē. Ešvalda** koŗa dziesmas. Ieeja: \$25; studentiem – \$15, bērniem – brīva. Rīko Filadelfijas Sv. Jāņa draudze un Ņujorkas latv. kult. Biedrība TILTS ar ALA

atbalstu. Info: M.Buka, tālr.: 610-383-5972.

The Print Center (1614 Latimer St, Philadelphia PA 19103).

27. oktobrī 18:00 jaunas dzeju grāmatas prezentācija – **Laris Krēsliņš** un **Kevin Mercer!**

1. novembrī 11:00 FBL biedrības telpās pensionāru kopas saiets. Programmā valdes ziņojumi, nākotnes darbība un **Ojāra Celles** skats uz Latvijas nākotni nākamajos gadu desmitos. Dzimundienā svinēšana pie kafijas galda. Viesi arvien laipni gaidīti!

KANADA

Kanadas latviešu centrs Toronto.

22. oktobrī 20:00 **Reiz bija balle.** Spēlēs rokgrupa „**Testosterones**”.

23. oktobrī 11:30 **Rudenīgais azais.** Lūdzam pieteikties pa tālr.: 416-759-4900.

5. novembrī 9:00-16:00 **Mārtiņu tirdziņš un azais.**

18. novembrī – **Diena Lat-**

vijai! Vesela diena veltīta Latvijai.

LINKOLNA

Linkolnas apv. latv. ev. lut. dr.

5. novembrī 16:00 **Mārtiņu vakars.** Masku gājiens, *pig roast, wine-tasting.* Koncerts – **Zinta Pone.**

ŅUJORKA

3 West Club (51st St, NY 10019).

22.oktobrī 17:00 LNOP Ģildes 25 gadu jubilejas balle – koncerts, vakariņas, polonēze un izcilā **Willi Aust** deju mūzika. Balles zālē vietas ir ierobežotas – *kas pirmais brauc, tas pirmais ma!* Ja nosūtīsi ieejas maksu pirms 27.septembra, tā būs pazemināta – \$150. Pēc tam – \$175. Čeks rakstāms: uz **LNOG** vārda un nosūtāms: **LNOG c/o A.Padegs, 2 Merry Hill Rd, Poughkeepsie, NY 12603.**

Atgādinājums – lūdzu piesaki arī vietu pie galda pa tel.: 516-319-9491 vai rakstot uz E-pastu: ajap@yahoo.com

Jonkeru bazn. (254 Valentine Ln, Yonkers, NY).

23.oktobrī 11:30 starptautiski pazīstamā latviešu komponista **Ērika Ešvalda** audiovizuāla lekcija „**Mana mūzikas pasaule vārdos un skaņās**” un **Ņujorkas latviešu koŗa** koncerts diriģentes **Lauras Padegas Zamuras** vadībā. Programmā **Ē. Ešvalda** koŗa dziesmas autora klavierpavadījumā. Ieeja \$15, bērniem – brīva. Rīko: Ņujorkas latviešu kultūras biedrība TILTS un Ņujorkas latv. ev. lut. draudze ar Amerikas latv. apvien. atbalstu. Info: D.Aperāne, tālr.: 914-234-3339, E-pasts: aperanscrd@aol.com. Visi sirsnīgi aicināti!

12.novembrī 12:00 Valsts svētku sarīkojums ar Latvijas Ārkārtējā un pilnvarotā vēstnieka **ANO Jāņa Mažeika** uzrunu. Koncertēs slavenā folkloras grupa „**Ilģi**”. Sarīkojuma

starpbrīdī piedāvās siltas pusdienas pret ziedojumiem. Pēc koncerta salda ēdiens, kafija un vīns. Ieeja: \$75 labvēļu biļetes; \$25, ja pasūtina biļetes pirms 4. novembra; \$30 pie durvīm. Jauniešiem līdz 14 gadiem ieeja brīva. Iepriekšēja pieteikšanās pie Imanta Kalniņa līdz 4.nov.: 42 Hackensack St, Woodridge NJ 07075. Čeki rakstāmi uz *Council of American-Latvian Organizations of New York, Inc.* Lai saņemtu biļetes, atsūtiet čeku kopā ar sev adresētu aplokšni. Lūdzu, pieteikties koncertam un pusdienām, laikus iegādājoties biļetes! Info: Baiba Rudzīte-Pinne, tālr.: 917-270-4786, e-pasts: pinnis@banet.net

PRIEDAINE (NJ)

23.oktobrī 14:00 Baltiešu Vieniības dienas sarīkojums, kurū rīko lietuvieši ar latviešu un igauņu piedalīšanos. Sarīkojumu pagodinās mūsu diplomāti un būs arī tautiski priekšnesumi. Pusdienas – plkst.16:00. Lietuviešu mūzikālās grupas „**Vairas**” koncerts ar lietuviešu dziedātāju **Ingu Valinskieni**. Ieeja \$25. Lūdzam pieteikties pie J.Studenta, tālr.:732-836-9750. Info: www.priedaine.com

SIETLA (WA)

Sietlas latv. sab. centrs (11710 3rd Ave NE, Seattle WA 98125), www.seattlatviancenter.com

8.novembrī 12:00 pensionāru pusdienas ar programmu.

12.-13.novembrī Ziemassvētku tirdziņš. Sestdien 10:00-17:00; svētdien 12:00-16:00.

(Turpināts 18. lpp.)

AMERIKAS LATVIEŠU APVIENĪBAS Simtgades Testamentāro novēlējumu fonds THE AMERICAN LATVIAN ASSOCIATION CENTURY BEQUEST FUND

Novēlot kaut mazu daļu savā testamentā šim ALAs nākotnes fondam, mēs liksim stipru un paliekošu pamatu latvietības uzturēšanai ASV, mēs celsim un sargāsim latvju tautu, valsti un kultūru.

ALA dara daudz, un mums visiem jāgādā, lai tā savu darbu turpinātu vēl ilgus gadus nākotnē mūsu nākamajām paaudzēm!

400 Hurley Avenue, Rockville, MD 20850.
Tālr.: 301-340-1914, e-pasts: alainfo@alausea.org

Amerikas latviešu apvienības valde

LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE

Kravas pārvadājumi starp ASV un Latviju!

Visāda veida kravas sūtījumi: **pārcelšanās** (uz vai no Latvijas), **auto transports, gaisa kravas** un arī naudas pārsūtījumi (caur Baltic Financial Services).

• Tagad ir laiks sūtīt lietas dārzam! Traktora sūtīšana (līdz 2 m³) - \$475. Citi rīku (griezēju, motorzāģu, plāvēju, u.c.) transports sākot ar \$75. (Muitas procedūra LV papildus.)

Zvaniet: 1-888-LATVIAN

Rakstiet: info@lasl.com • www.lasl.com

IZDEVĪGI
APDROŠINĀJUMI
JUMS
UN
JŪSU
ĢIMENEI

www.LRFA.org 215.635.4137 info@LRFA.org

PĒRK

Pērku cirsmas, meža īpašumus. Juridiskā palīdzība. Tālr. 22154364.

Latvijas un ASV kopuzņēmums BALVINAMI piedāvā

apsaimniekot vai pirkt
Jūsu daudzdzīvokļu namu
vai tā daļu Latvijā
A. Padegs 845-462-3317 (NY)
apadegs@optonline.net

Ņujorkas ev. lut. draudze meklē apkopēju / saimnieku Katskiļu nometnei / lauku īpašumam

Pienākumi:

- pārvaldīt 78 akru īpašumā kārtību, drošību, tīrību un administrāciju
- apkopt/tīrīt 56 guļamistabas 5 ēkās
- uzturēt 15 ēkas un veikt vieglus remontus
- apzināt īpašuma sistēmas, piem., kanalizāciju un uguņu drošību
- veikt dārzniecības darbus un sniega šķūrēšanu
- veicināt latvisku gaisotni un viesmīlīgi uzņemt visus nometnes viesus

Nepieciešami legālie darba papīri – ASV pilsonība vai zaļā karte
Sīkāku darba aprakstu var saņemt, rakstot Ervīnam
Kurēnam: ekurens@gmail.com
Lūdzu, piesakieties līdz 13. novembrim

**ŅUJORKAS LATVIEŠU EVAŅĢELISKI
LUTERISKĀ DRAUDZE**

DIEVKALPOJUMI

(Turpināts no 18. lpp.)

Māc. Mārtiņš Rubenis. **Dievk. notiek 12:00.** Pēc dievk. kafijas galds. **22.oktobrī** Dievk. ar dievg. **12.novembrī** 12:00 Latvijas Valsts dibināšanas atceres dievk. Svētku programma un pusdienas sarīkojumu telpās. **10.decembrī** Ziemsvētku Dievk. ar dievg. Kafijas galds un Ziemsvētku veciņa sagaidīšana.

• **Sentluisas latv. ev. lut. dr.:** *Christ Lutheran* bazn. (#1 Selma Ave, Webster Groves, MO 63119). **Dievk. notiek katra mēneša 3. svētdienā 14:00.** Pēc dievk. saiets ar groziņiem. Māc. A. Kalniņa. Dr. pr. I. Kalniņa, tālr.: 314-457-1830, e-pasts: kalninsis@charter.net

• **Sietlas latv. ev. lut. dr.:** (11710 3rd Ave N E Seattle, WA 98125). **Dievk. notiek 10:30.** Prāv. D. Cilne, tālr.: 206-674-9600, e-pasts: cilnis@earthlink.net. Info: www.seattlelatvianchurch.org **23.oktobrī** angļu val.dievk. ar dievg. **30.oktobrī** Reformācijas svētku dievk. ar dievg.

• **Škenktedijas latv. ev. lut. dr.:** *Trinity Lutheran Church* (35 Furman St, Schenectady NY 12308).

• **St. Pētersburgas latv. ev. lut. dr.:** **Dievk. notiek 14:00** *Mūsu Pestītāja (Our Savior)* bazn. (301 – 58th Street S, St. Petersburg, FL 33707). **Bībeles stundas notiek Biedrības namā 11:00.** Māc. Aivars Pelds, tālr.: 727-368-0935. Dr. pr. Aija Norbergs, tālr.: 727-367-6001. **Katras 1. svētdienas dievk. notiek Biedrības namā plkst. 14:00.** **23.oktobrī** Bībeles stunda. **30.oktobrī** Bībeles stunda. **4.novembrī** draudzes valdes sēde. **6.novembrī** Dievk. Biedrības namā. **13.novembrī** Bībeles stunda.

• **Toronto – Sv. Jāņa ev. lut. latv. dr.:** (200 Balmoral Ave,

Toronto, ON M4V 1J6), tālr.: 416-921-3327, e-pasts: baznica@bellnet.ca. Māc. Dr. Anita Gaide, tālr.: 905-477-7042, e-pasts: aigaide@yahoo.com. Diakone Aina Avotiņa, tālr.: 416-920-8491, e-pasts: avotinsa@aol.com. Dr. pr. Kārlis A. Jansons, tālr.: 905-338-5613, e-pasts: kjan27@gmail.com. Pr. vietn. Sibilla Korule. Dāmu kom. pr. Maija Sukse, tālr.: 416-221-4309, e-pasts: sukse@sympati-co.ca

• **Vašingtonas (DC) latv. ev. lut. dr.:** Draudzes nams (400 Hurley Ave, Rockville, MD 20850-3121), tālr.: 301-251-4151, e-pasts: dcdraudze@verizon.net, Info: www.dcdraudze.org Mācītāja prāv. Anita Vārberga Pāža, mob.tālr.: 301-302-3270, e-pasts: macanitavp@gmail.com, dr. pr. Jānis Vitols, tālr.: 703-264-0089. **Svētdienās: 9:15** Latviešu skola. **10:00** Zaķīši. **Dievk. notiek 10:00.** Kafijas galds. Grāmatu galds.

• **Vilimantikas latv. ev. lut. dr.:** *Ebenezer Lut. Church* (96 Oak St, Willimantic, CT). dr. pr. Vija Bachmuts, tālr.: 860-644-3268. **12.novembrī** 11:00 Dievk.ar dievg. Māc. Daina Salnīte. Draudzības saiets pie kafijas galds lejas zālē. **10.decembrī** 12:00 Adventa dievk.ar dievg. Diak. Indriķis Kaņeps. Draudzes Ziemsvētku eglītes iedegšana un kafijas galds lejas zālē. Visi būs mīļi gaidīti!

• **Ziemeļkalifornijas latv. ev. lut. dr.:** (425 Hoffman Ave, San Francisco).

Lūgums sūtīt SARĪKOJUMU un DIEVKALPOJUMU ziņas uz e-pastu: rasma@laiks.us, vēlākais – SVĒTDIENĀS! Kārtējam avīzes numuram ziņas uz redakciju tiek nosūtītas PIRMDIENĀS.

Mūsu loceklis

Fil! ELMĀRS ĒVELE, Sel!

Dzimis 1924. gada 9. decembrī Rāmuļu pag., Latvijā,
miris 2016. gada 29. septembrī Barrington, IL

Viņu mīļā piemiņā paturēs
ČIKĀGAS KORPORĀCIJU KOPA

Dieva mierā aizgājusi mūsu mīļā māmiņa

MIRDZA ZIEDONIS, dzim. PODRATS

Dzimusi 1925. gada 8. novembrī Jelgavā,
mirusi 2016. gada 7. oktobrī Tūsonā, Arizonā

Mīļā piemiņā
ERIKS, RAIMONDS, RADI LATVIJĀ UN IGAUNIJĀ

Laimīgs, kas tic savam sapnīm,
Arī nomirstot –
Rādās tam nākotnes krasti,
Aizsaulē ieejot.
/K.Skalbe/

Dieva mierā aizgājusi

ALEKSANDRA GARKLAVS

Dzimusi 1914. gada 12. janvārī Latvijā,
mirusi 2016. gada 25. septembrī Akron, PA

Dusi saldi
Svešās smiltīs...

Sēro
KRUSTMEITA INĀRA AR VĪRU JĀNI

Aizsaulē aizgājusi
mūsu mīļā mamma un omi

ŅINA PODNIEKS EGLĪTIS, Dr Med. Dent., dzim. JAGODKIN ROZENIEKS

Dzimusi 1920. gada 31. augustā,
mirusi 2016. gada 1. oktobrī

Dziļi sēro
DĒLS MĀRTIŅŠ, SIEVA BETH, MAZDĒLS SANDRIS
MEITA INGA, VĪRS RICKS, MAZMEITA KERSTI

Vēl vienu sārtu rožu ziedu
Tev spraužu matos cirtainos,
Vēl vienu dziesmiņu es dziedu
Par šķiršanos, par šķiršanos.

Mūžībā aizgāja mūsu mīļā tātīte

SKAIDRITE KUŠĶIS, dzim. LEJIŅA

Dzimusi 1913. gada 1. februārī Burtņiekos, Latvijā,
mirusi 2016. gada 14. septembrī Middlesex, New York

Izdzisa pavadā pēdējā ogle,
Aplusa ierastā gājiena takts.
Kur bija diena, kur bija siltums,
Iestājās auksta un ledaina nakts.

Ar mīlestību viņu pieminam
MEITA MARUTA
MAZMEITA SKAIDRĪTE AR ALAN, ŽENIJA
MAZMEITA ALDA AR STEVEN, SYDNEY UN BROOKE
MAZMEITA ILZE AR BRIAN, JĀNĪTIS, BRUNO UN LILY

VILIS ŠPĪLBERGS

* 21. IV 1925. Rīgā, Latvijā † 4. X 2016. Mashpee, Massachusetts

Dievs ir mūsu patvērums un spēks.
/Psalmi 46:1/

MEITA DEBORA AR MAZBĒRNIEM
MEITA ESTERE
BRĀLIS GUNĀRS AR SIEVU DZIDRU
JĀNIS UN ANDRIS ŠPĪLBERGI AR ĢIMENĒM
ALNIS UN KALVIS CERĪ AR ĢIMENĒM

